

EVANGÉLIUMI HIRNÖK

Official Organ of the
Hungarian Baptist
Union of America

GOSPEL MESSENGER

JÉZUS MONDÁ: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogányok között." (Márk 13:10.)

Az Amerikai Magyar
Baptista Szövetség
hivatalos tudósítója

KONVENCIÓI MEGJEGYZÉSEK

AZ ALTALÁNOSSÁG véleménye szerint, ez évben nagyon jó konvenciónk volt. Ha Isten segítségével, a gyűlés határozatait meg tudjuk valósítani, Szövetségünk életében egy új korszak veszi kezdetét az előmenetel terén.

Haladást árul el az a körülmény is, miszerint két nagy feladatát Konvenciónk ebben az esztendőben laikusok kezébe helyeztük. Ez azért történt, mert az elgondolás visszhangra talált náluk. Azonban a megbízott egyéneknek szükséges elismerni a prédikátorok szerepének fontosságát az ügyben és viszont a prédikátorok részéről pedig, a felelősséget az ügygel szemben.

Az elyriai gyülekezet megtisztelve érezheti magát, mert Konvenciónk ez évben ott ülésezett. Ugy látszik, még ma is nagy dolgok keletkezhetnek igénytelen kis városból vagy gyülekezetből, mint Izrael első királya, a legkisebb Benjámin törzséből származott, Jézus, a világ Megváltója, Bethlehemi kicsiny városában született.

Merész vállalkozás a \$25,000-os alapítvány Menház, Misszióügy és Irodalmunk felkarolására. Kis csoportunkra és csekély tehetségünkre nézve, erőnk feletti vállalkozás, de éppen ilyen dolgokban dicsőíttetik meg az Isten szent neve. Ez, ha a mi képességünkhöz volna mérve, siker idején nem Istent, hanem minket dicsérne.

A tömörített program sorozatos pontjai nemcsak az elnököt és a házigazdát idegesítették, hanem rajtuk keresztül, mindenkit. Az időspórolás jelszava alatt veszi-

HARMINCHETEDIK KONVENCIÓNK

VEZETŐINK szép, reményteljes felszólításokban buzdították népünket a konvención való megjelenésre. Szavuk nem bizonyult pusztában elhangzott kiáltásnak, mert — mindenféle akadályok dacára is, — százával vettek részt azon.

"Kitalálja-e tv., hogy hányan vettek részt ezen a banketten?" — kérdezte egy boldog elyriai tv. az asztalbontás előtt. "Valami 130-an," volt az én ügyetlen válaszom. Aztán informált, hogy legalább 270 személy élvezte szombat este a háborus időkre s a "pointokra" rácaffoló gazdag vacsorát.

A város.

ELYRIA, Ohio, — megnyerő külsejű városka az állam északi, rónás részén. Nagyon fegyelmezett nép lakhatja, mert míg János nem látott templomot abban a látomás-

tettünk el rengeteg időt.

Észlelésünk szerint a Konvenció kész volt sürített formában elfogadni különböző szakbizottságok ajánlatát, csupán a bizottságok nem voltak készen azok összegzésével, hanem azt a közgyűléstől várták.

Némelyeket nagyon meglepte az a magatartás, miszerint egyesek olyan dicsőséget hajhásztak a választásnál, amelylyel igen kevés teendő van összekapcsolva attól pedig, mivel Isten országa építését s az evangélium prédikálását szélesebb körben lehetne hirdetni, meglepően féltek.

beli városban, mi aránylag sok imaházat láttunk ott s részemről egyetlen rendőrt sem, napokon keresztül. Végre megpillantottam egyet, de az is úgy nézett ki, mint akit nem terhelnek komoly feladatok.

Az imaház.

Csinos ki magyar templomunk remekül nézett ki, felfrissítve kívül-belül, modern vágású menyezettel. Valaki értésünkre adta, hogy az egész műveletből, az oroszlánrészt vette ki Révész László préd. tv., az ottani gyülekezet erős pásztora.

Nagyon jó és ügyes "janitorjuk" lehet az ottani testvéreknek, mert keleti szokás szerint, a padlóra is nyugodtan ülhattünk volna, olyan patyolattisza volt minden.

A léggör.

A kedvező külsőnél még vonzóbbnak bizonyult az a krisztusi lelkület, amellyel az ottani testvériség, a vezetőséggel együtt, fogadta a vendégeket. Olyan jól meg voltak szervezve a különféle munkára, — hogy majdnem olyan simán működött az egész mindenség, mint az Ezékiás látomása szerinti kerék, amelybe kerekék s azokba is kerekék ékelődtek. A siker nagy százaléka ennek tudható be, Isten után.

Nem jegyzőkönyv.

Mivel ez nem jegyzőkönyv, csak hézagos, általános vonásokban körvonalozom itt az egészet. Mindenki igyekezzen jegyzőkönyvet szerezní magának, amely ebben az évben korán fog megjelenni.

Vázlatos vonások.

Szerdán este áldásos istentisztelettel vette kezdetét a nagy vállalkozás. Mivel Petre Gábor testvér gépének baja történt utközben, bátyja, Adalbert, helyettesítette a szószéken. Milyen boldogok azok, akiknek testi-lelki testvéreik vannak! Bár nőne az ilyenek száma gyülekezeteinkben!

Másnap d. e. a szakbizottságok tanácskoztak nagy szorgalommal és d. u. előbb a prédikátorok tartottak konferenciát s aztán a nagybizottság ülésezett. Az idő rövidsége miatt, alig pár tárggyal lehetett csak foglalkozni. Jobban meg kell tanulni mindnyájunknak a tömörebb hozzászólási módszert. A lakoniaiak a rövid s találó mondásokról voltak nevezetesebbek. Kár, hogy nem örökölhettünk tőlük bőségesen ilyesmit. Így a munka zöme a tulajdonképeni konvenció idejére háramlott.

Aznapi Gazsi István préd. tv. hirdette az ígét.

Pénteken d. e. nyílt meg hivatalosan a nagy konvenció, Botka József elnök tv. ügyes irányítása mellett. Elsőnek a programon mindjárt a pénztárnokok érdemleges jelentését hallgatta meg a közgyűlés. Majd a szakbizottságok terjesztették be tárgyaikat, amelyeket kivétel nélkül, élénk eszmecsere követett.

A 25,000 dolláros mozgalom.

Kétséggel a legfontosabb tárgyak közé tartozott. Felkarolta ez a menházat, a missziót és az irodalmat, részarányosan. Vér Ferenc tv. áll az élén, akit nagyon életrevaló testvérek támogatnak a szent vállalkozásban. Ezek nevével is mindnyárt megismerkedünk: Lengyel Ignác és March Sándor tv.-ek.

Ugy történt az elindítása, hogy Vér Ferenc tv. szívére vette a magyar nép jövőjét testi-lelki értelemben. Kihívást tesz, melynek értelmében minden \$4 után, amit a Szövetség behoz, ő és kedves neje adnak egyet, — ami azt jelenti, hogy, ha mi az oltárra teszünk 20,000 dollárt, ők maguk oda helyeznek 5,000 dollárt. A konvenció több érdemleges tárgyalás után, imádságos lelkülettel s nagy lelkesedéssel elfo-

gadta a kihívást, mint egy új alkalmat az Urtól, a szövetségi újjászülésre.

Mindjárt tett is, nemcsak szó.

Többen azonnal százdolláros ajánlatokat tettek az ügyre s mások pedig, tehetségük szerint, kevesebbet. Talán egyesek már a "cash"-t is beszolgáltatták. Pár hónapon belül, nagy lépésekkel, elindul a nagy munka. Imádkozzunk előre is a végző diadalért, avval a találó jelszóval ajkunkon és érzéssel szívünkben: "Az Urért és a Szövetségért!"

Menházunk portájáról.

Többen jelentkeznek felvételre, de nincs mindenki részére férőhely ez idő szerint. Építeni kellene s javítani, ami meg van. Megbízottaink dolgoznak a legjobb lehetőségek érdekében. Szükség van több támogatásra egyesektől, gyülekezetektől s organizációktól, hogy ne legyen fenakadás a szolgálatban.

Hazai segélyügy.

Ez egy külön vállalkozás, melynek élén Dr. Buday Gruber K. tv. áll, vagy inkább mozog. Néki is erélyes szárnysegédei vannak, Csete Bálint és Molnár Géza testvérek személyében. (Elnézést kérek, ha valami csetlés-botlás kerül.) Már a detroiti és talán más gyülekezet is megkezdte a ruhák és a pénzek gyűjtését, erre a célra.

Mindenki a legjobbat.

Ha beszédben még ez idő szerint, meg is esünk mindnyájan, de tapasztalni lehetett, hogy a konvenció folyamán mindenki szíve-agya-lelke legjavát adta a tárgyalásoknál és ugyisintén az imaórák vezetésénél, a jó felolvasásoknál, valamint a prédikációkban. Konvenciónk napjának estéjén is erről tett bizonyosságot Dr. Morris Pál és Botka József exelnök testvér.

A társszervezetek.

Szép munkát végeztek ezek is. Talán soha annyi érdeklődés nem mutatkozott a vas. iskolai ügy iránt. Több, biztosan soha. Remek volt a nők gyűlése ismét. Már régen nem vett annyi kedves leány részt

az ő gyűlésükön, mint most. Igaz, hogy tökéletességről még nem lehet beszélni sehol a világon, de mindenkinek jól fog esni az a tudat, hogy a 37-ik konvenciónk derült, reményteljes és csillagos égbolt alatt záródott le.

Befejezés.

A rekkenő, a majdnem mindent megolvadással fenyegető hőség dacára is, gyűlésünk az áldásosság jegyében zajlott le. Igazán szomorú árnyak csak akkor vetődtek felénk, mikor arról értesültünk, hogy Kovács Miklós prédikátor testvérünk, a konvencióra jövet, utközben megbetegedett s Clevelandban maradt, — mint egykor Trofimusz Miletumban, (Tim. II. 4:10.) A másik eset, mikor egyik hívő katona megsebesüléséről hallottunk. Hő fohászok szálltak fel az Urhoz értük és hozzátartozóik érdekében.

Mintha mennyei Atyánk egyensúlyozni akarta volna a helyzetet és tette is. Amennyiben extra örömeket rendelt ki részünkre. Többek közt, hogy velünk lehetett Mónus János préd. tv. Leask-ról; Albert préd. fiával, Wellandról, (Canada.) Több ízben áldásosan szolgáltak énekkel és üzenettel. Az új arcok s az új hangok, nagyon jól hatottak mindnyájunkra.

"Isten áldjon, míg viszontlátunk!" lehetőleg mindenkit az Ő segítségével, a jövőévi konvención, New Brunswick, N. J.-ben. Konvenciónk jelígeje szerint: "Jó reménységben legyetek."

MAJOR Mihály jegyző.

FIGYELEM!

Szeretettel kérjük testvéreinket általában a keresztyéni szép rendért a következőkre: — Minden irodalmi pénzt, laprendelést, címváltozást és az Evangéliumi Hirnököt illető minden panaszt erre a címre sziveskedjenek küldeni: Rev. ALEXANDER KINDA 357 Alpine St. PERTH AMBOY, N. J.

Az Evangéliumi Hirnökben megjelenésre szánt összes kéziratokat a Lap főszerkesztőjéhez küldjék az alábbi címre: Rev. GABRIEL PETRE 350 Austin St., BUFFALO (7.) N. Y.

TAPASZTALATAIM

AUGUSZTUS 21-én indultam feleséggel és kis fiammal két hetes vakációra, amely utnak a célja betegek, rokonok meglátogatása és Intézetünknel való segítség. Mivel a cél nem volt egészen egyéni, különösen tapasztaltuk Istennek csudálatos pártfogását és védelmét az egész idő alatt.

Buffalóból Detroitba vezetett utunk k. bátyámékhoz, ahol noha nagyon jól éreztük magunkat és lehetett volna kellemes programot készíteni fizikai üdülésre, de mind annak dacára már kedden késő délután indultunk a Menházhoz, mert ott, amint bátyám említette: "Ugy várnak, mint a zsidók a Messiást."

Készülődés közben felkerestem a mézes Kocsis testvért, akit nejjével mint régi ismerőseimet és testvéreimet nagyon jól esett látnom. Szemlét tartottunk a méhek birodalmában, majd mézet vásároltunk és akkor jöttem rá, hogy helyesen már többé nem mézes csupán, hanem ecetes-mézes Kocsis, mert mézből a legfinomabb ecetet is készíti. Egy galont vittünk a Menház lakóinak is belőle.

Tíz és tizenegy óra között érkezünk meg a Menházhoz. Az öregek már ekkor mind csendesen pihentek, csak az Igazgató-gondnok testvér és neje volt fenn. S néztek ki, mint akiket még nem is környékez az álom, mert hát ők azért gondolkodnak, hogy gondolkozzanak. Nem csak a saját, hanem a mások bajait is viseljük.

Megérkezésünk után tudtuk meg, hogy Fodor és Fazekas prédikátor testvérek szintén itt vannak. Reggel aztán hozzá is láttunk a reánk várakozó munkához, vagyis a körülbelül 50 láb magas és 100 láb hosszú istálló szétszedéséhez. Mivel mindenki elfoglalta saját helyét, nagyon szépen folyt a munka. Három truckload fát szedtünk ki belőle az első nap.

A második nap pedig nem kis aggodalmat adott az épületnek a földre való lefektetése. Fodor testvér reggel utját vette hazafelé nagy sajnálatunkra, de a munka erő veszteséget az Ur hamar pótolta Révész testvér megérkezésével. Dél után pedig megérkezett Kinda Sándor testvér is Gurnyánszki testvérekkel Perth Amboy, N. J.-ből. A munka tehát nagyon szépen folyt.

Az épületnek már csak majdnem a hatalmas váza és teljes teteje van meg egészben. Amidőn egy közgerendát el-

fűrészeltünk és le akartuk törni, megindult felülről minden olyan gyorsan, hogy alig tudtunk alóla kiugrani. Pár másodperc alatt az épület már a földön feküdt. Más baj nem történt, mint én gyors voltam menekülni, de mégsem voltam elég gyors, mert a cipőm sarkát a gerenda utólérte és szétnyomta, a lábamnak azonban semmi komlyabb baja nem történt, hála Istennek. Az egész jelenet aztán nem volt egyéb, mint vicc. Petre A egyfelé kiszaladt és a dudva között keresett biztonságot, míg Fazekas négykézláb mászott utánuk. Petre G. pedig egyedül a másik oldalon ugrott ki.

Csütörtökön este a vacsorával kapcsolatban történt Gurnyánszki testvér és testvérnő hivatalos fogadtatása és beiktatása a Menház lakóinak sorába. Ezzel kapcsolatban Petre Gábor, Révész László, Petre Albert, Kinda Sándor és Trsztyánszky igazgató prédikátor testvérek mondtak alkalmi beszédet.

Ugy tapasztaltuk, hogy öregjeink az új igazgatót és nejét rajongásig szeretik. Ez az érzés azonban kölcsönös az igazgatóék részéről is.

Az Otthonban példás rend és szeretet uralkodik általában. A benlakók igyekeznek mind valamilyen tevékenységgel naponként az Intézet előmenetelét segíteni. Közös óhajuk csak annyi: Tekintse minden gyülekezet az Intézetet sajátjának.

Pénteken délelőtt bucsut vettünk Intézetünk lakóitól és Gary, Ind.-ban tettünk a rokonoknál néhány látogatást és nyomban folytattuk utunkat Chicago felé. Péntek estétől szerda reggeléig a Balogh családnak voltunk vendégei. Jól esett látnunk Balogh mamánkat, akit a közel múltban egy biciklis elütött és megrepedt oldalbördákkal 4 hétig nyomta az ágyat, de az Ur már meggyógyította őt. Hála legyen ezért is Istennek.

Vasárnap délelőtt a West Pullman Ill.-i magyar gyülekezetben teljesítettem szolgálatot. Jól esett látnom a gyülekezet idősebb tagjait, Isten csatájának régi harcosait: Ilíka, Ulbrick, Havel, Fülöp, Tóbiás, stb. testvéreket. No de jól esett prédikátorukat is férjével látni saját gyülekezetükben. Az esős idő dacára szép összejövetelünk volt. A gyülekezetben szép rend uralkodik.

Innen utunk haza vezetett és reméljük, az, aki örködött eddig felettünk, velünk lesz hazafelé is.

Petre Gábor.

NŐIKONFERENCIA

Kedves testvérnőim, nőegyletek! — Szerény soraim által az Ur Jézusban hadd időzzek veletek egy kevés ideig. Különösen azokkal, akik nem votlak jelen az évi nagy konferencián Elyria, Ohio-ban. Egy kedves vers jut eszembe Józsué könyve 15-ik részéből, amelyben így szól az Ur: "Én veled leszek; Én nem hagylak el tégedet és megsegítlek téged."

Mielőtt a konvencióra mentünk, tudom, sokaknak e méjében forgott ez a szó: Vajjon, hogy is lesz minden e háborus, gyorsan rohanó időben? Hála a mi megtartó Istenünknek minden drága percért, amelyet lábai számlójánál szent akarata szerint házában, népével töltöttünk el. De hadd mondjam azt, hogy ez nem pihenési idő volt, hanem inkább az éven át felmerült nehezebb munkának az elvégzése.

Jól esett hallanunk előadóinkat, testvérnőinket, akik tanításaikkal és felolvasásaikkal buzdítottak és segítettek a szent munkában.

A kedves előadások által elmentünk Kínába, Délamerikába, ahol a mi Petre Eszter testvérnőnk kedves férjével dolgozik Urunk szent ügyéért. De jó volt idehaza is maradni, ahol arra lettünk kérve a mi kedves Fodor Gáborné testvérünk által, hogy igyekezzünk minél hűségesebbnek lenni a szeretetben, türelemben és igazi Istenben vetett élő reménységben élni és dolgozni Jézusért és az Ő szent országáért.

Testvérnőim, egy új év áll előttünk, új és nagy tervekkel, amelyeket csak igazán megtért hívőszív érthet meg és vihet véghez. Azért álljunk konvenciói határozataink mellé gyülekezeteinkkel egyben és mi, nők, különösen tegyük meg a tőlünk telhető legjobbat Urunkért, öregjeinkért, irodalmunkért, árváinkért és a kegyetlen háboru által lesújtott, összetört testvéreinkért általában, de különösen a mi drága gyermekeinkért, fiainkért, leányainkért.

Nővérek, nőegyletek kedves tagjai! Legyen jeleszavunk ebben az évben: **Imhol vagyok Uram, tenni a te akaratodat!** És ne felejtsük el azt, hogy csak az marad meg, amit Jézusért teszünk. **Taylor Lajosné, A. M. B. Nőiszövetség jegyzője.**

**RENDELJE MEG MÉG MA
AZ EVANGÉLIUMI HIRNÖKÖT!**

Evangéliumi Hírnök**GOSPEL MESSENGER**Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
7 East Buchtel Ave. Akron, O.

Megjelenik havonta kétszer

Felelős szerkesztő—Editor-in-Chief

Rev. Gabriel Petre**350 Austin St. Buffalo, 7, N. Y.**

Társzerkesztő—Assistant Editor

Rev. J. S. Fazekas**3803 Walnut St. Philadelphia, Pa.**Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3, 1879.Accepted for mailing at the special rate
of postage as provided in Section 1103,
Act of October 3, 1917**ELŐFIZETÉSI ÁRA**

Egész évre: \$2.00 Félévre: \$1.00

SUBSCRIPTION FEE:

\$2.00 per year \$1.00 per half year

REMÉNYSÉG ÉS BÉKE

KONVENCIÓNK napjaiban sokat halottunk jeligenként fenti szavairól különböző megvilágításban. A reménység lelki életünk mezején különbözik minden másától. Míg más dolgokban igen gyakran az ember reménysége nem válik valóra, addig az isteni dolgokban, ha az szent akaratával megegyezik, igen. A nagy apostol, Pál szerint: "A reménység soha nem szégyenít meg!"

Mivel a mindenség Teremtő Istenének vagyunk fiai és leányai, minden okunk meg van arra, hogy jó reménységgel nézzünk bele a jövő esztendőbe és megtegyük mindazt, amit csak megtehetünk Ő érte, remélve minden cselekedetünkért megjutalmazását.

Tehát ha igazán reménykedünk a Krisztusban és megalapított földi országában, tétlenül nem ülhetünk félre és gondolhatjuk, elég lesz, ha jó reménységgel tápláljuk lelkünket. A reménység elvont fogalmának testet kell öltetnie minden egyes hívő életében.

Hallottam amidőn egyik konvención jelen nem lévő testvér érdeklődött a másiktól: "No hát, hogy ment végbe a kon-

venció?" — "Nagyszerűen. Ezen a konvención többet tettünk, mint az előbbiek bármelyikén." — volt rá a felelet egy ott lévő testvértől. Én ennek hallatára azt gondoltam, hogy a felelet nem egészen helyes. Hiszen amit tárgyalunk és határoztunk együtt, ha minden gyülekezet az év folyamán nem igyekszik komoly áldozatok árán megvalósítani, az egész nem egyéb üres beszédnél. A jóreménység próbaköve a sokféle kísérletezés.

Lelkibéke. — A béke általában nem volt soha kívánatosabb, mint ma. Az egész világ politikai béke után epekedik és azért imádkozik, mert mióta az ország háborúban van és tanulmányozza a békétlenség pokoli átkát, szeretne menekülni előle.

Mikor lesz békesség? — kérdezik egyesek. Erre feleletem ez: Amikor Jézus Krisztus másodszor eljön és feiállítja a megjövendőlt Békeországot követőiből.

A politikai világban soha békesség nem lesz. Mikor hangos hahotával kiabálják az emberek fiai: "Békesség! Békesség! Mint a próféta idejében, akkor élesítik legjobban fegyvereiket a vérontásra. Ezt bizonyítja a történelem szintén számtalan esetben.

Ami pedig a lelki békét illeti, már régen itt van azok szívében, akik kibékültek a Mindenható Istennel Fia Jézus Krisztus által. Jézus az Ő saját békességét hagyta tanítványainak, amely nem időszerű, szaggatott vagy változó, hanem állandó béke.

Jézust békességben látjuk ellensége minden támadásai között. Tanítványai körében, még ha azok az igazságtalan dolgokért háborogtak, lázadoztak is. Judással szemben legnagyobb gonoszága idején. A Getsemáné kertjében elfogatásakor, a főpapok, Piátus és Heródes előtt. Ugyancsak azt látjuk letűndöklőni arcáról a kereszt pokoli szenvedései idején. Szívének békéje változatlan maradt, bármi is találta pályafutásának útján. Boldog az a lélek, akinek a krisztusi béke lakja a szívét. Ez többet ér a világ minden kincsénél.

25 ezer dollár. — Ez évben ezen összeg emlegetésével többször találkoztunk. Jelenleg Isten szent ügyének Szövetségünk életében ennyire van szüksége, hogy a lelkimunka jövőjét megalapozzuk. Az összeg igen nagy, ha csak magát látjuk. De ha mellé helyezzük azon rémületes sok billiót, amelyet az ördög áldoz fel a világ és civilizáció lerombolására, az embervilág pusztítására, akkor a 25 ezer dol-

lár csak egy kis csepp a nagy tengerben. Carey Vilmos, a szuster misszionárius, aki valóságosan csudát miveit Indiában, felénk kiáltja ma is: "Kérjétek nagy dolgot Istentől. Tegyetek nagy dolgot Istenért."

Jézus pedig így szólt: "A sáfároktól megkívántatik, hogy minden egyes hívnek találhassék."

25 ezer dollár ez évben sáfárkodásunk hűségének lesz igazi próbaköve. Ez fogja megmutatni, hogy melyik urnak szolgálunk inkább: Istennek, vagy a világi, földi gazdagságnak? — Mennyire kívánjuk Isten országának eljövételét? Mennyire hiszünk a mennyi bankban, ahol a rozsdá és a moly nem emészti meg pénzünket, sem a tolvajok nem lophatják el.

Kedves testvéreim! — Ne szabjátok adományaitokat prédikátorok adományaihoz, akiknek fizetése talán még ma sem több, mint a depresszió idején és az életem pedig sok esetben háromszorosan drágább, hanem hallgassatok Isten ígéjére és lelkének sugallatára. Ő megmondja minden egyes testvérnek, mennyit kell adnia Isten szent oltárára. — Ez nem ajándék, inkább kölcsön Istennek, amelyet Ő magas kamattal fog nekünk visszafizetni. — Ha egy pohár vizet is jutalmaz szavai szerint, mennyivel inkább nagyobb dolgokat.

Ha az Evangéliumi Hírnököt szereti, mondja meg ismerőseinek és kérje őket előfizetésre. Ha pedig a lapban valami ellen kifogása van, azt mondja meg nekünk!

Az amerikai magyarság között

AZ EGYETLEN

protestáns jellegű országos intézmény, amely törvényes tartalékkal rendelkező életbiztosítást nyújt tagjainak és őket betegségekben is részesíti.

**AMERIKAI MAGYAR
REFORMÁTUS
EGYESÜLET**

1726 Pennsylvania Ave., N. W.
WASHINGTON 6, D. C.

25 ezer tag, 2 millió dollár tartalék

LEJTŐS UTON, DE FÖLFELE...

(Titkári jelentés — 1944 augusztus hó)

JELENTÉSEMME az egybegyűltek szives figyelmét először is két bibliai kijelentésre hívom fel: "Mert szelet vetnek és vihart aratnak." (Hos. 8, 7.) "Boldogok a békességre igyekezők: mert ők Isten fiainak mondatnak." (Máté 5, 9.)

Minden munkában, mint szervezett lelki közösségnek, számolnunk kell ezzel a kétféle állásfoglalással: a világgal, a testivel, az ideiglenessel és ezzel szemben a hívőivel, a lelkivel, az örökkévalóval. Az egyik állásfoglalást, előbb-utóbb, összehasonlás követi, a másikat ellenben a megmaradás, sőt felülemelkedés. De mindkettőbe ütközik gyülekezeteink és szövetségünk léte és ezért mondanivalóm nem bírja kikerülni sem az egyiket, sem a másikat.

A gazdasági körülmények még mindig olyanok, hogy gyülekezeteink rendezhetik anyagi kötelezettségeiket. A new brunswicki gyülekezet, pásztorra, Major Mihály prédikátor vezetésével, közel tizenöt ezer dolláros tartozástól szabadult meg a tavasszal, impozáns ünnepély keretében.

Más gyülekezetek, mint a buffalói, perth amboy-i, alapot gyűjtenek templomépületük megnagyobbításához és átalakításához. A bethlehemi gyülekezet saját templomhelyiségének felépítéséhez készül; adná az Ur, hogy ez a vállalkozás is úgy sikerüljön, mint nemrégiben a torontói imaháznak az ügye. Több helyen, mint Los Angelesben, pontosan törlesztik a legújabban szerzett vagy átalakított templomépületükért a részleteket. A chicagói gyülekezet rövid időn belül meg fog szabadulni minden templomépületi tartozástól. Garyben gyönyörűen rendbe hozták az épületet nagy szorgalommal és igazi hívőies adakozással. Clevelandban a testvériség végre megszerezte azt a pompás épületet, ahol két évvel ezelőtt tartottuk a konvenciót. Akron is készülődik valamilyen érdemes lépésre, templomi épületük ügyében. Bridgeport, Wallingford, Youngstown, New York, valamint Canton, So. Norwalk

és New Castle jó karban tartják ingatlanjaikat. Homestead és McKeesport feladták templomhelyiségüket, de remélhetőleg, egy új felindulással, új épülethez fognak jutni, valószínűleg együttes erővel.

A cartereti gyülekezet közel áll ahhoz, hogy adósságmentessé tehesse épületét. Garfield, noha állandó lelkimunkás nélkül van, kitűnően rendezti anyagi ügyeit. Elyriai testvéreink is, amint láthatjuk, szintén a helyes gazdálkodásnak a hívei. Detroitban, valamint Trentonban és a clevelandi West-side-on az épületek jó karban állanak. A gazdasági előretöréseket értelmes szívvvel használja fel a testvériség a missziói ügyek előnyére.

Missziói Uton

Két régebbi változást most jelentek be. Perth Amboy kitűnően felindult Kinda Sándor prédikátor és családja odaköltözésével és nemkülönben a buffalói gyülekezet is megnyerte az irányító erőt Petre Gábor prédikátor testvér személyében, akinek családja lelki közösségünkben misszióilag mindig sokat jelentett.

Fazekas János prédikátor testvér áthelyezte működését Garybe és a philadelphiai gyülekezet, amely mindig komolyan támogatott minden szövetségi és helyi mozgalmat, a trentoni testvériség vezetésével, érteve főként Gazsi István prédikátor testvért, folytatja értékes munkáját. Youngstownban Fodor Gábor prédikátor testvér vette fel a munkát sikeresen, míg Bertalan István prédikátor testvér a huntsburgi testvérek ügyeinek vezetését vállalta magára, mint rendes lelki munkás.

A clevelandi teljes munkaföldet a jelenlegi két clevelandi prédikátor, Dauda Vilmos és Gruber Károly testvérek látják el kellő szolgálattal. A nyár folyamán, Garfielden, Bogár József, misszióiskolás és Cartereten Lénárt István, teológiai tanhallgató, végeznek szép szolgálatot. Canadában, érteve Torontót, Wellandot, a kanadai magyar hívő ifjak közül akadt lelki munkás, Molnár Balázs és Mónus Albert személyében. Mindketten komoly hívő családnak a sarjai, az utóbbi Mónus János, Leask, kanadai prédikátornak a fia. Men-

tő Gábor és Mónus János prédikátor testvérek nagyszerű munkát végeznek a kanadai Nyugaton. Eddig minden változással kedvezőbb eligazítások történtek a gyülekezetek, valamint a lelki munkások előnyére.

Januári utunkban, Vér Ferenc testvérral, bekopogtattunk az Öregek otthonához is. Rendkívül jól esett tapasztalnom a hívői lelkületet kedves öreg testvéreink között és azt is, hogy a hajlékokban első rendű tisztaság és rend honol; az épületek pedig kitűnő karban vannak. Lelkemben hálát adtam a mi mennyei Atyánknak és megszorítottam a mi Vér Ferenc testvérünk kezét, amiért ilyen kivételesen áldásos munkát végzett az Öregek Otthonával. Csakis az Urat szerető szív képes erre.

Hanem lelki szemeimmel láttam azt a sok-sok levelet, amit magánosak, családok, női egyletek és egyéb szervezetek megbízottai, gyülekezetek munkásai és a különféle testületek tisztviselői írtak, pontosan mellékelve adományaikat, a kedves öregjeink ügyében, hogy segítséget ne szenvedjenek. Ezek a nemes hangú levelek is beszélnek csodálatos szeretetről, ügybuzgóságról és Urunk ügyei iránt való lelkesedésről. Urunk jósága legyen ezekkel a lelkekkel is.

Az Evangéliumi Hirnök után már közölve lett az a felemelő esemény, amidőn az Öregek Otthonának a gondnokát, Trsztjanszky Tivadar prédikátor testvért, beiktatták. Ekkor tudtuk meg, hogy Balogh testvérnő és Petre Albert prédikátor testvér milyen sokat fáradozott az Otthon felvirágoztatásában. Imádkozzunk a gondnokért, kedves családjáért és az Otthont támogató lelkekért.

Gyülekezeteink Életéből

Utunkban betértünk azokhoz a gyülekezetekhez ahová alkalmunk nyílott. Hálások vagyunk ezért a felemelő utért. Gyülekezeteink részéről sok szeretetet tapasztaltunk és ugyanakkor láthattuk azt is, szinte keresztmetszetben, hogy milyen lényeges szerepet tölt be a lel-

ki úgy ebben az országban magyar részről is.

Testvéreim, örömmel közlöm azt, hogy Szövetségünk területén működő gyülekezeteink rendkívül értékes hivatásnak felelnek meg. Mivel az emberi társadalom még mindig az anyagi ügyekre költi legtöbb erejét, ezért nem képes önmagára ismerni.

Angolban ekként jelölném meg a világhelyzetet: Humanity is still in the making. Ebben a zür-zavaros forrongásban a felülemelkedés felé a biztos irányt csakis a lelkiség képviseli. De egészséges lelkiség nem létezik Krisztus nélkül. És ezt a Krisztust becsülő lelkiséget magyar-razza lelki közösségünk, gyülekezeteinken keresztül, a magyar társadalomban, de semmi esetre sem külön vagy függetlenül más lelki köröktől, hanem azokkal együtt, teljes összhangban az egyetemes tényekkel.

Mi meglehetősen szoros és kölcsönösen áldásos kapcsolatot tartunk a többi két nyelven szolgáló, valamint az amerikai gyülekezetekkel, sőt közös feladatokban és missziói vállalkozásokban bármilyen más felekezetekkel. Mi nem különködünk és a mi mérvadó állásfoglalásunk nem a felekezetiességnak a kiélesítése, hanem, igenis, mi a Krisztus teljes tanításainak a terjesztéséért létezünk, tudva azt, hogy Jézus Krisztus az egyedüli autoritás a lelkiekben.

Anyagilag Isten mindent tökéletesen teremtett meg, lelkileg pedig Isten önmagát adta az Ur Jézus szeméjében. Ezért mindenkinek elmaradhatatlanul lényeges a kapcsolat Jézus Krisztussal. Főként ezért a tényért munkálkodunk, szervezkedünk és küzdünk a lehető legbecsületesebb eszközökkel. Ennek a szilárd állásfoglalásnak a szellemét tapasztaltuk egész utunkban.

Az ideai munkásgyűlés annyiban különbözött az előbbiektől, hogy az Öregek Otthona közelében lett megtartva, tapasztalva az Otthon jószágos vendégszeretetét, valamint az egybegyűlteket egyetértését, éles figyelemmel a jövő eshetőségei iránt. A hívői állásfoglalásnál jobb nem létezik ezen a földön, mert sem a pártoskodás, sem az érdek, se sem-

miféle hatalmi erő nem képes gyökeret verni benne.

Az igazság és a krisztusi szeretetnek a tüze irányítja az akaratot. Szeretném megmondani minden hívő testvéremnek, hogy sem gyülekezeti, sem családi, személyes vagy társadalmi ügyben ne várjon el a lelki munkástól semmilyen részrehajlást, mert kiváltképpen ma szükségünk van osztatlan vezetőkire, akik egész szívvel szolgálják a Krisztus ügyét. S azt se engedje meg magának senki sem, értve lelki közösségünket, hogy akármi miatt mást okoljon vagy kissebbítsen, még kevésbé a lelki munkást.

Az okolásoknak és a vádaskodásoknak a szelleme nem mennyei. Nem szabad feledni, hogy kiváltképpen háborus időkben a legalacsonyabb erők csatangolnak és könnyen nekirontanak akárminek, bölénycsorda módjára. De azt sem szabad feledni, hogy akárkinek a legveszélyesebb ellenfele az esetlegesen elhajlott énje; bárki lehet Kain vagy Ábel. Azonban Krisztussal a kaini szellem soha sem diadalmaskodott.

A Minőség Szerepe

Aránylag miért üresek a templomok, ahol üresek?

Háborus elfoglaltság, — úgy a nők, mint a férfiak részéről, — más városokba való költözések, a hadbavonultak hiánya, nagyobb méretű betegeskedések, nagyon sok felnőtt gondatlan magaviselete, az élvhírhírházás és nem kevésbé a kényelem utáni vágy, valamint a kihűlt atyafiúi szeretet tart távol sokat az Isten házából. De tétlenség, értem lelkileg, s ez a kérdés — “avagy őrizője vagyok az én atyámfiaimnak?” — számtalan akaratot megbénított már a jóra.

Sajnos, egyetlen egy felekezet sem mentes ettől az átoktól. A lelki körök nagy megpróbáltatások alatt szenvednek és ezt senki sem érzí annyira, mint a vezetőség. Ha ez a konvenció felébresztene többeket és a hűségeseket még komolyabb állásfoglalásra készítené Urunk ügye iránt, akkor érdemes volt ez a találkozás. Bár adná ezt az

Ur! Testvérem, légy segítségül ebben.

Hogy milyen nehéz időket élünk, ezt jellemzi az a hallatlan megosztás és képmutatás, amiben szenved ma a társadalom.

Politikai pártoskodásokról nem is kell szólanom. Éppen választások előtt állunk, s módjában áll bárkinak tapasztalni azt, hogy milyen könnyen csinál ördögöt vagy angyalt akárkiből az érdek és a részrehajlás.

Hanem a képmutatásnak egy esetét felemlitem, mivel ez az eset egy kissé közelebből érint bennünket.

Akadtt néhány vezető, aki jobb és baloldalt alaposan szítja a tüzet, azonban az amerikai magyaroknak nagy része nem hajlik egyik véglet felé sem. De ezeknek a bizalmát szerette volna megnyerni egy volt magyar baptista prédikátor, akinek nem éppen csekély ok miatt kellett ott hagynia vezetői hivatását és mégis feltűnő merészséggel oktatta ki írásban a politizáló lelkészeket, hogy mennyiben van joguk használni a “reverend” titulust, természetesen, önmagát állítva oda példaként, már mint aki joggal használja azt a hivatalos jelzőt.

Hanem a hívő felfogás szerint a “reverend” megjelölést főként a társadalom kedvéért használják az illetékesek. Ugyanis, a baptisták sokat adnak a minőségre, még pedig erkölcsi és lelki szempontból. Előttük nem az a legjobb lelki munkás, aki kitűnő szónok vagy társalgó, esetleg nagy tudással rendelkezik, vagy népszerű és megtölti hallgatósággal a templomát, sok pénzt hozva gyülekezetének, hanem az, aki feltétlenül és minden körülményben megbízható és ragaszkodik a krisztusi igazságokhoz akkor is, ha a tömeg vele vagy ellene van.

S ha megtörténik, hogy ilyen szempontból egy baptista lelkész nem képes teljesíteni hivatását, akkor leköszön önkéntesen, nem várva be, hogy neki mondjanak fel és felekezetét nem terheli meg a “reverend” használatával. Erkölcsi kihágások esetén, az erkölcsiség alapján, nem használható a “reverend” szó lemondás után.

Néha megtörténik, hogy valaki

érdekből szegődik a lelki munkások közé. Lehet, hogy a bevándorlás ügyeinek a lebonyolítását simábban akarta elintézni ez által, vagy izgatta őt a felavatással járó tekintély. De akárki tudja, hogy az ilyen reverendáskodásnak nincsen igazi jelentősége.

Azonban igazi hívői értelemmel senki sem avattatja fel magát, ha nem vállal, rendes alapon, missziói megbízatást. Ellenben ha vállalja egy gyülekezetnek a vezetését, akkor ki is akar tartani azon az uton hűségesen, mert az étellel lehet legingább igazolni azt, hogy Isten és nem ember választotta őt arra a munkára. (Egyéb kivételeket becsülnünk, de azok körülírásával, az idő rövidsége miatt, itt nem foglalkozhatunk.)

Ezen a nyáron Nyugat-Canadában, Saskatchewan tartományban megválasztottak miniszterelnöknek egy volt baptista prédikátort, Tommy Douglast. Jól ismerem ezt a volt prédikátort és tudom, hogy mindaddig, míg politikai pályára nem lépett, közkedvelt tagja volt a lelkészi karnak és szeretett munkása a gyülekezetének. De, amidőn erős okból vállalta a politikai megbízatást, ő maga adta be lemondását és a "reverend" megjelöléssel sohasem hivalkodott azután.

Nem akarnak két urnak szolgálni a baptisták és ezért sem a képmutatás, sem a pártoskodás nem kenyerre a gyülekezeti életnek.

Jobb Szempontok

Roppant lényeges, hogy misszióiskolásaink igazi hívő, bibliai kiképzést szerezhessenek, lehetőleg baptista intézményekben, ahol tanítják a teljes igazságot. Az a bizodalom, hogy misszióiskolásaink mindent megtesznek az alapos kiképzés érdekében, de, viszont, nekünk kell mellettük állni, mint lelki munkásoknak és gyülekezeteknek. Anynyival nehezebb a jövő, hogy az eljövendő fejlettebb társadalmi rendszer lelkileg is több követelménnyel lép fel a leendő lelki munkásokkal szemben.

Mint ismeretes, katona ifjaink példásan állják meg helyüket a táborokban és a harctereken. A leg-

többje, amidőn csak lehetséges, hűségesen támogatja a lelki összejeveleteket. Csodálatos leveleket irnak; többen közülök a háboru után számítanak lelki munkára készülni; imádkozzunk hűségesen ő érettük.

Tarcy Pál és Káša József tábori lelkész testvérektől is kapok egy-egy levelet. Rendkívül értékes munkát teljesítenek őrhelyeiken, de azért őket sokkal jobban érdekli mindaz, ami idehaza, hívő magyar körökben történik, mint azt mi el tudnánk képzelni. Imádkozzunk ő érettük is hűségesen.

Szinte megrázó erővel hat az a hír, hogy többen a mi ifjaink közül nem fognak visszatérni. Ez a kegyetlen háboru pontot helyezett az ő életükre. De azért mi ne csüggedjünk hasonlóképpen. Kellene, hogy minél többen vállalkoznánk arra, hogy még alaposabb és értelme- sebb tevékenységgel töltsük be azoknak a helyeit lelkileg és társadalmilag, akiknek erre már nem adatik meg az alkalom.

Ezzel kapcsolatban felemlitem azt is, hogy sok névtelen hithős küzdött és küzd idehaza is. Urunkhoz végtelen hálások akarunk lenni ezekért. Nem akarjuk elkövetni azt a hibát, hogy némelyeket becézzünk, másokat meg meg se lássunk. Ezért ajánljuk, hogy a testvériség ragadjon meg minden alkalmat, hogy tagjaival szemben éreztesse a közbecsülést és a tiszteletet. Olyanokra is gondolok, mint a néhai Zselinczki József testvér, aki az elmúlt decemberben mondott búcsút e földi létnek. Sok szép költeményt hagyott hátra. Talán vannak mások is, akik versírással foglalkoznak. Ajánlatos lenne, válogatott formában, ezeket az irodalmi termékeket összegyűjteni és a Szövetségnek kiadni.

Intézményeinkért hálások vagyunk és bizom, hogy a különféle bizottságok hűségesen beszámolnak azokról. De támogassuk azokat szeretettel, imával, jóakarattal és áldozatkészséggel. Mindenütt vannak olyanok, akik az "első szeretet" tüzével rendelkeznek. Bárcsak megemlékezhetnénk mindenegyesről.

Egy korosabb nő él New Yorkban, Benő testvérnő, akinek szívét olyan

mélyen érintette Vér testvérünk előadása, hogy egy egész téli összegyűjtött keresetét, \$25.00-t, adta az Öregek Otthonának a javára. Egy fiatalabb testvérnő, Tokay Vilma, a rendes missziói adakozáson kívül az első hónapjának többletkeresetét adta az árváknak. Ugy ezeknek, mint sok másnak a lelkéről az Ur dallama hangzik.

Jó Hírek

Kontz Emil testvérünk végre fontos megbízatást vállalt az Amerikai Home Misszióknak a szolgálatában. Chicagóban fog ő állomásozni és bízunk abban, hogy ebben a minőségben még jobban értékesítheti képességeit. Nem annyira tőle várjuk el az együttműködést, hanem inkább azzal akarjuk megajándékozni őtet.

Amerikai testvéreink és a különféle misszió-társulatok változatlan hűséggel ragaszkodnak az Ur ügyéhez, de ez a hűséges állásfoglalás azt is jelzi, hogy ők nagyon is értékelik a két nyelven szolgáló gyülekezeteknek a munkáját és rendeltetését. Nekünk, azonban, okvetlenül nagyobb reménnyel és bizalommal kell a jövő elé tekinteni, mert a mi munkánk nemcsak hosszú időre ágazik ki a jövőbe, hanem, missziói szempontból, pótolhatatlan.

Nem akarok rózsát hinteni magunk felé, de el kell ismernem, hogy úgy a lelki munkások, mint gyülekezeteink között a kapcsolatok kitünőek és mély lelkiségről tanuszkodnak. Ezt igazolja az egész évi tevékenységünk, mint amerikai-magyar hívő társadalom, együtt, egymásért és másokért. S mégis, szövetségi életünkre nézve, mivel a feladataink nevednek évről-évre, valamint más okok miatt is, szükségünk van még nagyobb egységre. Oly egységre, amely nemcsak egymással köt össze szorosán, hanem Istennel, a lehető legbecsületesebb szempontból. Ebben az egységben óriási jelentőséggel bír a krisztusi jóvátétel.

Tény, a megváltás mindent helyreigazított. Isten éppen olyan közel áll az emberhez ma, mint volt az első emberpárhoz kezdetben, értve a bukás előtti időket. Lelkileg vi-

lágosan érhető, hogy Isten teljesen megengesztelődött Krisztusban. Azonban, sajnos, nem mindenki ad alkalmat ennek a fenséges megengesztelődésnek. Nem keveset a gőg vagy az önteltség tart távol a Krisztus kegyelmétől.

Két, nem éppen örvendetes, dolgot figyeltem meg a hívők között. Az egyik az, hogy többen letértek a hit útjáról; a másik pedig az, hogy egyesek még nem is voltak a hit igazi útján.

Ha a krisztusi jóvátételbe belekapaszkodnának ezek a lelkek, szinte feltűnően megerősödne közösségünk a lekiekben. Véget érne a sok sántikálás, félrehuzódás, sértődés, sebmutoztatás, panasz, okolás, vádaskodás, dac és harag. A krisztusiasság kertjeiben akkor nem lenne gyom, de annál több a nemes virág.

De nem arról van szó, hogy magyarázzuk az állapotokat, hanem hogy buzdítsuk egymást az Urral való haladásban. Egy módja ennek az, hogy bizzunk a **szerető** és mindent megbocsátott Isten közelében és éljünk a szerint. Semmiféle botránkozás vagy életkörülmény meg ne lazítsa a szoros kapcsolatot Istennel.

Több tudatossággal él ma az átlagember, mint ennekelőtte. S ez feltétlenül jó. A sarlatánoknak, a bűvös-bájosoknak, a félművelteknek, az okoskodóknak és a fékereknek így kevesebb alkalmuk van félrevezetni lelkeket. Bárcsak még tudatosabban élnének az emberek! Akkor, a politikai és egyéb méregkeverők gonoszságait jobban felismernék az emberek, de megismernék a saját rövidségüket is és nagyobb kedvük lenne valóban helyt állani az életben, figyelve a nemesebb lehetőségekre. Mert korunkig az volt egyike a legszomorubb hiányoknak, hogy az igazi uttörők, a prófétai látnokok, sőt a becsületesek magukra voltak hagyatva. De már halaványan derengeni kezd a sötét égbolt és fokozatosan többen, erőteljesebben kezdik hinni, hogy a krisztusi igazságokat nem lehet kihagyni a legszemélyesebb, valamint a legtársadalmiasabb kérdésekből sem.

A zsidókérdés, különös módon, be-

rontott az amerikai-magyar berkekbe is. Erdemes megfigyelni, de csakis nyitott szemmel.

A zsidók, legalább New Yorkban úgy mutatkozik, több ágra szakadtak, mint a keresztények, érteve társadalmilag. Azonban a nazi zsidóüldözés visszhangjait a különféle pártokban küzdő zsidók, szinte egymáson tultéve, hullámztatják végig a közvélemény összes hurjain. Ez, feltétlenül érthető. Csupán az nem észszerű, hogy mindegyik párt külön, saját magának akarja lejegyezni a teljes közvéleményt. S mivel ez lehetetlen, a zsidóság nincsen megelégedve a nem zsidók magaviselésével s ezért már ott is gyanakodnak, ahol ők irányítják a hangadást.

A baptista nevelésnek és történelemnek van egy igenszép oldala s ez az, hogy ők nem hisznek az üldözésben. S nekik ma nem kell külön leckét venni azért, hogy becsüljék meg a felebarátaikat, akár zsidók vagy más felfogásuak legyenek. — De azt határozottan kiemeljük, hogy igenis, lelkünk mélyéből érzünk a szenvedő zsidósággal. Brutális dolog, bármilyen formában, az emberüldözés.

Vannak céljaink.

Az évekkel én is világosabban látom, hogy a világtársadalom gazdasági és pénzügyi berendezkedése, tulságosan pogány szellemű, nemritkán Krisztusellenes, erkölcstelen és lelketlő. Ezért a hívőnek, legyen gazdag vagy szegény gazdaságilag, — rendkívül nehéz a helyzete. A hívő nem alkudhat meg a világ szellemével semmilyen körülmények között s mivel becsületes és lelkes akar lenni Jézus Krisztusért, ezért sokkal teljesebb megismerésre, lelkiismeretességre, vigyázatra, fegyelemre és igazságszeretetre van szüksége, mint annak, aki csak a testnek, a haszonnak vagy az önzésnek él. Ezért a hívők felekezeti, társadalmi berendezkedése, valamint egyéni állásfoglalása, a lehető legjobbra igyekszik állandóan, még pedig a krisztusi követelmények szerint. Jelentésemben ezt a szempontot követtem.

Mi nem hirdetünk vallást, mi nem állunk meg a felekezetiességnél, mi

nem imádjuk az államot, a jóakaratot nem kényszerítjük a nemzeti határokhoz, a vagyon s az anyagvilág előtt nem hódolunk, hitnézeteket és hitgyakorlatokat nem különítünk el a szentirástól, a mult hithőseit nem tartjuk különbeknek a maiaknál, értékben egyik foglalkozást sem helyezzük a másik fölé, személyvállogatásban nem hiszünk, egyházpolitikát kerülünk s a szervezetséget nem alkalmazzuk, legalább is nem szándékosan, a lelki szabadság rovására. De mindezekkel párhuzamosan, igenis kiemeljük Krisztus királyságát, valamint az Ő egyházának egyetemességét, összhangban Isten örök szeretetével, nemkülönben az evangélium általános kívánalmait, minden embernek Istenre való utaltságát, az erkölcsi világrend jogcsultságát az emberek életében, a lélek fölényét az anyagiakon, a testvériséget az Isten törvényei alapján, megbocsátást kiengesztelődéssel s az emberi létet nemesítő átalakulással, ugyszintén az egyes megbecsülését, mégpedig a lélek kívánalmai szerint, minden nehézség és akadály ellenére.

Mi az igazi tekintélyt nem a hatalmi erőkből, hanem a megmentő szeretetbe látjuk, ami oly csodálatosan sugárzik le a Krisztus keresztjéről. De ezekhez hasonló meggyőződéssel senki sem érvényesülhet könnyen az életben. Mindezekre gondolva, végül a következő észrevételeket közlöm:

Mi már benne vagyunk az új korokban, mert inkább hiszünk a gyógyításban, mint a büntetésben s az embert nem tévesztjük össze az anyaggal.

A lelki munka közös. Az Ur szerint egy "bűnös" megtérésén még az angyalok is örvendenek. Eme felfogás szerint, senki sem élhet önmagának. Ezért az igazi missziózás nem halászgat tagokat egymástól, hanem respektálja a bajtársi viszonyt.

Előzőleg szó volt a felavatásról. Senki sem avattassa fel magát az írás értelmében, ha nem akar lelki munkában maradni s ha nem vállal előbb munkaföldet.

Legyenek a gyülekezeti tagok is hívők, vagyis élő szervei a Krisztus

egyházának, nemcsak a prédikátorok.

Jubileumok alkalmával, jó megemlékezni a "közös" intézményről is.

Igazi befektetésektől ne féljünk. Krisztus is befektette az Ő életét, Pál apostol és a többi hitbajnokok is, értve az Istenuralomnak az ügyeit.

Lelki közösségünk alapja a "testvériség," ebben kell nevednünk és megszilárdulnunk. Az atyafiak iránt való szeretetet nem ejthetjük el semmiképpen.

A lelki munkások erősítsék meg egymás helyzetét, valamint a gyülekezetek is.

A legtöbb egyéni és társadalmi erő, fölösleges formában, a harag által morzsolódik fel. A haragos éppen úgy költekezik, mint az aggodalmaskodó. Aki könnyen haragszik, könnyen vétkezik.

Már most kellene valamit tennünk, ruhagyűjtéssel vagy más formában, az európai szenvedők részére, felkészülve arra az időszakra is, amidőn megnyílik az út a magyarhoni szenvedők felé. De az ilyen munkában sem mellőzzük a saját tisztviselőinket.

Az igazán adakozók soha sem vesztenek az adakozással. Ellenben, aki másra tolja a felelősséget, igazságtalan.

Legyünk szakértői a lelkiségnek, de nem annyira a hivatás, hanem a szeretet szempontjából. Pál apostol ezt így fejezte ki: "Ha pedig küzd is valaki, nem koronáztatik meg, ha nem szabályszerűen küzd." Mint hívőknek, ismernünk kell az összes lelki lehetőségeket, akkor a mai bonyolult életvezetés ellenére is, mély-séges örömünk származna a mai missziózás nehéz körülményeiben is.

Az emberek világa még nem fogadta be a Krisztus igazságát, de vigyázzunk, hogy belvilágunkból ki ne szorítsa azt a világ szelleme. Ajánlatos ápolni az egységet közöttünk és áldozni azért, — hiszen Isten népe vagyunk.

Krisztus a legcsodálatosabb valóság és soha sem téved az, aki kitart a lelkiség s az erkölcs mellett, még ha nehézségei is támadnak a

miatt. Krisztus azért győzött a bűn s a halál felett, mert semmiben meg nem alkudott.

Testvéreim, kövessük a mi Mesterünket hűségesen; ebben egyek lehetünk az első századbeli hívőkkel.

TATTER Vilmos.

Repülés a konvencióra

HONESCKO József tv. nagyon elfoglalt ember lévén az ő fűszerüzletében, nem vehetett le elég időt arra, hogy résztvegyen a konvención, ahova nagyon vonzotta a szíve. Igénybe vette hát a legmodernebb módját az utazásnak, a repülést, — hogy legalább a vasárnapot tölthesse Elyriában. Tudtunkkal ő a második magyar baptista hittestvér, aki így tette meg az utat a konvencióra. Az első Rev. Petre Adalbert tv. volt, aki a legutóbbi new yorki konvenciót lepte meg szárnyas utazásával. Lehet, hogy jobb szeretete volna Honescko tv., ha ő bizonyul elsőnek, de ezt a kis hiúságot meg lehet neki bocsátani, ha így volna.

Egyébként pedig jó hatással volt ennek a new brunswicki testvérnek vállalkozása Elyriában, a nagy, vasárnapreggeli konvenciói gyülekezetre, mikor ottan nyilvánosan átadta, a légi járművön szállított üdvözlöt a népnek. Nem igényli ő a dicsérgetést, de mindenkinek jólesik tudni, hogy míg többen csak hirtvágyból, hecből vagy éppen fontosabb üzleti célból vállalkoznak ilyen hazárdos és még mindig elég költséges utra: a nevezett lelki vágyból és Isten szolgálatában tette meg. Hála az Urnak, hogy sikerült!

IFJUSÁGI KONFERENCIA

AZ IFJUSÁGI Szövetség 25-ik konferenciáját ez évben Elyria, Ohio-ban tartotta meg augusztus 13-án, szép érdeklődés mellett. Gyűlésünket a 103-ik énekkel és az elnök Taylor Gizella imájával kezdtük meg. Bütti Sándor felolvasta és buzdításul magyarázta a 95-ik zsoltárt.

Majd az elnök foglalta el a széket és megnyitotta a gyűlést. Mielőtt tárgyalásokba bocsátkoztunk volna, Homonnai Margit testvérnő, Wadworth, Ohio-ból, tartott egy szép és megható beszédet, amelyben megemlékezett az ország szolgálatában levő katona fiainkról, amelynek hatása alatt a gyűlés 25 dollárt szavazott meg a már megkezdett alap gyarapítására.

Ugyanis az alapítvány a szolgálatban levő azon ifjakat fogja segíteni, akik missziói iskolába akarnak menni. Tudomásunk szerint, hála Istennek, hat ilyen fiú van eddig.

Megszavazott a gyűlés 25 dollárt az Evangéliumi Hirnökben elhelyezett Ifjúsági Rovat vezetőjének tiszteletdíj fejében egy évre. A konvenciói jegyzőkönyv ki nyomtatására a múlt és erre az évre 5—5 dollárt szavaztunk meg. 15 dollárt pedig a Menház konyhai szükségleteinek beszerzésére és 10 dollárt az Evangéliumi Hirnök nyomdai költségére szavaztunk meg.

Mivel a templomban nagy hőség volt, zenész testvéreink kivonultak a város közepén levő kis parkba és ott körülbelül egy óras koncertet adtak elő a közönség szórakoztatására és Isten szent nevének dicsőségére. E miatt az évi tisztviselők választását elhalasztottuk az esteli időre.

Este gyönyörű ének és zeneszámokkal voltunk megörvendeztetve jó hangulat között, amit fokozott Tatter Vilmos prédikátor testvér magas szárnyalású beszéde.

Az évi tisztviselő választás eredménye a következő: Elnök: Taylor Gizella, Wadworth, Ohio, alelnök: Béres András, Akron, Ohio, jegyző File Margit, Akron, Ohio, pénztárnok: Henczel Ilonka, South Norwalk, Conn., titkár: Kinda Sándor, Perth Amboy, N. J., rovatvezető: Rev. Mrs. Hines, Chicago, Ill.

Noha konferenciánk ideje rövid volt, de azért sok lelki áldással, lelkesedéssel és tenni akarással távoztunk gyülekezeteinkhez. Mindenért dicsőség és hála az Urnak. **File Margit, az I. Sz. jegyzője.**

ELSŐ MAGYAR
TEMETKEZŐ VÁLLALAT

FRAZON & YELENIK
519 Ontario St.—Buffalo, N.Y.

Frank J. FRAZON, Licensed Mgr.
Albert YELENIK, Unlicensed Assoc.

Gyász esetén hívja fel:
Riv. 1022

Impozáns temetések—Mésékelt árak

Jó reménységben legyetek

JÓ REMÉNYSÉGBEN legyetek. Mert reménységben tartattunk meg. A reménység pedig, ha láttatik, nem reménység; mert amit lát valaki, miért reményli azt? Ha pedig, amit nem látunk, azt reméljük, békességes türéssel várjuk. Mert a békességes türés próbatétel, a próbatétel pedig reménységet nemz. (Róm. 8:24—25.)

Ha belenézünk a csillagos éjszakába, hamar észrevesszük, hogy csodálatos változatosság látható.

Az egyik csillag mély vörös fényben uszik, a másik halvány szeliden ragyog és enyhe fénye csaknem eltűnik a körülötte lévő kék végtelenségben.

Különösen halvány fényben tűnődökölnek a kicsinek látszó csillagok, de ezek csak azért látszanak kicsinek, mert a távolságuk végtelen nagy. Egy ilyen kicsinek látszó csillag sugárzik föl ez igékből is. Milyen szelid sugara van e szónak: reménység. Nem vakító fényű erény. Sokan észre sem veszik drága sugarát.

A világ egyenesen gunyolja és arcul köpi: ostoba álmodozásnak nevezi. A keresztyénség is keveset beszél róla, mintha szégyelnék. Próbáljuk letörölni a reménység szelid arcáról a szennyet, amit a hitetlen világ ráfröccsentett. Érdemes letörölni, mert nekünk is szükségünk van a reménységre, mert van olyan sötét éjszakánk, amikor a legragyogóbb csillagok se látszanak, de ez az egy nemcsak világít, hanem meg is tart. De ha ez a szelid csillag eltűnik, az a legborzasztóbb éjszaka.

I. Mikor lehet az ember jó reménységben? A próbatételek idején. Amikor a tegnap örömei elmultak. Amikor a ma súlyos terhekben Isten a hívő szívnek ad egy új ajándékot, a holnapot. Amikor a lelki égboltunkat eltakarja a fájdalom felhője. Amikor minden ajtó bezárul körülöttünk, a reménység kinyitja a fölfelé nyíló ablakokat és sugarat hint az éjszakába.

Ilyen körülmények között is várj jót, testvér és légy jó a reménységben.

Amikor az ember egész életét az

örökéletre fekteti. Mindenki vár a jövőtől valami jót és szépet. Az ember lelke sok sebet kibír. Talán karja, lába hiányzik, de egybe biztosan belehal: a reménytelenségbe. Mert az életerő pontosan annyi, mint amennyi a reménységünk. Amikor a reménység utolsó sugara kialszik, az a halál. Élni annyi, mint reménykedni, mert a jó Isten az emberi szívet úgy alkotta meg, hogy életöszön van benne. Az életöszön pedig a legbelső magjában nem más, mint reménység.

Az embert nem az arany mennyisége teszi jóvá. Sokszor éppen az ellenkezője igaz. A reménység azonban biztosan jobbá és szebbé teszi az embert. Figyeld csak meg, hogy minél tisztább fényben ég egy-egy szívben a reménység lángja, annál erősebb, annál szebb és annál jobb lesz az ember.

Az ember élete a legszebb tündöklő fényt a jövőből kapja. A jó Isten tehát azt akarja, hogy erősödjünk a jó reménységben.

Jó reménységben lehet az ember akkor is, ha annak a tudatára ébred, hogy a reménység nem szégyenít meg, hanem újabb fénysugárral jelzi a szabadulás útját.

Volt úgy, hogy már azt hittük, végleg elfogyott az erőnk és összeroskadunk s Ő az utolsó pillanatban adott új szabadulást. Volt úgy, hogy valamiért nagyon esengtünk és nem értük el a célt és utólag láttuk, milyen jó volt az Isten hozzánk, amikor nem engedett azon az uton, amit mi olyan jónak láttunk és tartottunk. Ő jobbat tartott a számunkra. Ezért legyünk jó reménységben, mert ez az Ur akarata.

A világi észjárásu embereknel a reménységhez mindig hozzátapad a bizonytalanság gondolata. Ők úgy értik a reménységet, hogy ha már egyszer reménykedünk valamiben, ez azt jelenti, hogy nem biztos, hogy meg is kapjuk azt, amiben reménykedünk.

A hívő ember pedig tudja, hogy a reménység a jövődő dolga, mert a jövődő nem a bizonytalanságé, hanem az Istené. Éppen ebben különbözik a hívő reménység a hittől.

A hit a mai, mostani, jelenvaló.

A reménység éppen olyan biztos, de a holnapi és a jövődő dolgokra irányul, amire még várni kell.

A kettő azonban össze van fonódva. A hit a reménylett dolgoknak a valósága (Zsid. 11:1). A reménység tehát a jövődőbe néző hit. A hívő embernek biztos reménye van a holnap felől. Ő tudja, hogy mi lesz holnap és mi lesz holnapután és hogy mi lesz az egész életén át, mert az a hite, hogy Isten kezében van ma, holnap és semmi sem történik másként, csak úgy, amint az Isten eltervezte azt életünk felől.

És Ő amit ad nekünk, az biztosan javunkra lesz. Sokan próbálják ma bebiztosítani a holnapot, akárcsak a bibliai gazdag ember, aki azt mondotta: "én lelkem egyél, igyál, gyönyörködjél, mert sok javaid vannak, sok esztendőre eltéve." Pedig annak az embernek egyetlen napja sem volt. Az Ige "bolondnak" nevezi a holnap bebiztosítóját.

Ez a "bolond" a jövődőt igen okosan akarta elrendezni, de még az éjjelen lelkét megkérték. Nem ajánlom senkinek sem az ő útját, mert nagyon is bizonytalanul haladt ő e földön.

A hívő a holnapot leteszi az édes Atya kezébe és azt mondja:

"Atyám, én nem félek, mert mind életemben, mind halálomban az Uré vagyok, mert az Ur Jézus az Ő drága vérével megtisztított engemet. Tudom, hogy tegnap milyen irgalmas volt, amikor itt járt a földön. Tudom, hogy ma milyen irgalmas, amikor imádságomban odaborulok az áldott lábai elé és Ő fölemel, vezet, megfed és megvigasztal. Tudom, hogy holnap az örökkévalóságban ugyan ilyen irgalmas lesz hozzám. Ez az én jó reménységem. Ez a reménység megtart. Sok nyomorúságaimat, szenvedéseimet és sok bűneimet odaviszem az én hűség Megváltóm elé és tudom, hogy sem halál, sem élet, sem jelenvalók, sem következendők, sem magasság, sem mélység el nem szakaszthat az Isten szerelmétől, amely vagyon a mi Urunk, Jézus Krisztusban."

Ez a jó reménység. Az önző reménység megmérgezi az indulatokat és a megtartás helyett elveszti az embert. Pedig a reménység a-

zért adatott, hogy fölemelje és megtartsa az embert.

A megtartó reménység egyedül a megváltozott ember által eszközli a világ megváltozását. Az a reményünk, hogy ha az ember lelkülete megváltozik, önzőből önzetlenné, bosszuállóból megbocsátóvá, akkor, de csakis akkor szabadul föl a teremtet világ a hiábavalóság átka alól, amely alá nem önként, hanem a bűneiért vettetett.

Tehát egyedül bennünk van ennek a dicsőséges reménységnek a záloga és az új világnak a dicsőséges lehetőségei.

Egyedül azt a reménységet válthatja valóra az Ur, amely reménység a bűn halálában és a lélek újjászületésében reménykedik önmagára nézve.

Az a reménység, hogy az ember levetheti gyűlöletes, undok bűneit, hogy Krisztus könyörülhessen rajtuk és kiábrázolhatja az emberben a maga képét, az Isten fiának arculatát, hogy a bűnös lehet — Isten fia, az Ur Jézusban — ez a megtartó és diadalmas jó reménység.

A jó reménység nem szégyenít meg, nem csal meg, hanem megtart az örökéletre. Amint Ésaías próféta is mondja (30:15.), hogy reménységben lesz erős a lélek, szinte szárnyakat kap és a magasba emelkedik. Jöhetnek a nagy csapások és lesujthatnak, a nyomorúságok átgázolhatnak rajtunk, mint egy hatalmas orkán, de összetörni nem fognak, mert a reménység a lélek szárnya, amely felül emel minden viharon.

Hogy a jó reménységben fejlődessen a mi életünk, meg kell fékeznünk a vágyainkat és alá kell rendelnünk minden óhajunkat annak az egyetlen reménységnek, amely az örök boldogsághoz vezet. Testvérem, az életünk szinte egy-két lépés és már ott vagyunk a végcélnál, az Isten dicsőségében. Lehet, hogy az ut nagyon nehéz lesz, de ne csüggedjünk el, hanem a jó reménységben legyünk kitartók.

Pál apostol még tovább megy és nem csak azt kéri tőlünk, hogy jó reménységben legyünk, hanem azt is, hogy bővelkedjünk a reménység-

ben a Szent Lélek ereje által. (Róm. 15, 13.)

Az Ur Jézus nemcsak felcsillanó reménysugarat kínál, hanem túlradó, a szívünkől kicsurduló hatalmas reménységet.

Erre a hatalmas reménységre van most legégetőbb szükségünk, mert ez felráz eltompultágunkból és fásultságunkból. Többet nem mondhatjuk, hogy minden mindegy, mert itt a reménység, amelyik rajtunk is urrá akar lenni.

A reménységgel együtt jár azonban a békeességes türelem. Ebben bizonyítja meg éppen a reménység erejét. Csak az a türelmetlen, ideges, akinek rövid lélekzetű a reménysége. Aki Istenben reménykedik, az erőt kap a türelemre, az sokat, az mindent, ami csak a nyakába szakad, el tudja hordozni.

Amit remélünk, az még nem látható. Itt van ugyan már a küszöbön, az ajtó előtt, de még nem lett nyilvánvalóvá. Azért van az, hogy az ellenkezője vesz körül. Gond és a szenvedés.

A békeességes türelem azt jelenti, hogy mindezzel szembeszállunk, minden "reménység ellenére is reménykedve hiszünk." Nem törődünk többet emberi számításokkal, szélnek eresztünk minden elképzelést. Egyszerűen reménykedünk,

jó reménységgel. Zokszó, panasz nélkül, sőt békeességes szívvel és vídáman reménykedünk. Minél inkább megnő a nyomorúságunk, annál jobban növekszik a reménységünk és általa a békeességes türelemünk. Csak aki esengve várja az Ur Jézus megérkezését, az tudja békeességes türelemmel megállni a helyét.

II. Miről lehet megismerni, hogy van-e reménységünk? Arról, hogy mi is befogadjuk egymást. Nem magunknak kedveskedünk, hanem másoknak élünk. Az erőtlenekeket hordozzuk és nem ítéltetjük. Akinek az élete marad a régiben, annál csak pusztá szó a reménység. A szolgálat, segítség, adakozás, áldozat a fokmérője reménységünknek. Emellett a reménység mellett nem maradhat meg semmilyen szakadék az ember és Isten között.

Mi látszik meg ebből a gyülekezeti életünkben? A közös reménység közös imádságban él. "Egy szívvel, egy szájjal dicsőítsétek Istent, a mi Urunk, Jézus Krisztus Atyját!" Krisztus reménykedő népét arról lehet felismerni, hogy együtt, közösen és egyért imádkoznak.

Testvéreim! A reménység örvendezővé teszi a lelket, mert arról biztosít, hogy futásunk nem hiábavaló, mert végzetre eltételezett nekünk az életnek koronája. Gondoljunk Pál apostolra e mai nyomorúságos helyzetünkben. Hogyan tudott volna ő örvendezni a legsúlyosabb megpróbáltatások között és hogyan tudott volna még a börtönből is vigasztalni, ha nem lett volna szívében ez a megmaradó, élő reménység!

Vagy István vértanu hogyan tűrt-e volna megkövezői kegyetlenkedését, ha reménykedő lelkével nem látta az ég felhőin és nem látja meg az eléje siető Krisztus alakját!

A földi vándorlásunk iránytűje a reménység, amelyik még nem tárja fel a célt, de biztosít afelől, hogy bizonyosan el fogjuk érni azt. Testvér, tudsz-e ezzel a reménységgel reménykedni? Adjon az Isten nekünk is ilyen reménységet, szívemből kívánom. Felolvasta a konvenció: Dauda Vilmos.

SALESMEN AND SALESWOMEN

Excepting religion as preached in the church of Christ, life insurance in a Fraternal Benefit Society renders the greatest service to humanity. We are 60 years old and rapidly expanding. We need additional representatives. A sales course is furnished. Full or part time work. Satisfactory earnings promised. Splendid opportunity for rapid advancement. Write to F. W. Godtfriing, Secretary, for complete details.

BAPTIST LIFE ASSOCIATION
860 Walden Avenue
Buffalo 11, N. Y.

LOJÁLIS LELKEK

Alapige: "... és Mattánia, — aki vezetője volt a hálaadó éneklésnek s elkezdé azt a imádság után és Bakkukia, aki másodrendű vala atyjafiai között és Abda..." (Neh. 11:17). (Olvasandó: Fil. 2:1-11).

(Elmondta: MAJOR Mihály az Elyria-i konvención és itt kivonatolisan közöljük.)

VALAKI mondta nekem, hogy gyermekkorában őt szeretettel kényszerítették bibliaolvasásra a szülők és rendesen, amikor a mama kilépett a szobából, ő meg nagyot lépett az olvasásban, kihagyva több verset. Textusunk a szent írásnak olyan helyéről van véve, amelynéi talán felnőtteknek is majdnem meg lehetne bocsátani, ha mellőznének verset, sőt részt rész után.

Különös hangzású nevek vonulnak itt fel szemünk előtt, amelyeknek olvasása még a fegyelmezettebb olvasót is próbára teszik. Száraz statisztikai adatokkal kevesen szeretnek foglalkozni. Figyeljük meg konvenciókon a delegátusok viselkedését, amikor ilyesmikről van szó. Egy-egy vita, vagy lendületes előadás mindig érdekesebbnek bizonyul.

De mint a homokszivatagnak is meg vannak a saját oázisai, úgy a szent biblia legsivárabbnak látszó adatai közt is kerülnek megkapó, felüdítő versek. Ilyennek találtam alapigénket is. Remek, lojális lelkekre találtam benne. Tudva, hogy úgy az írás, mint az élet tele van durva és visszás lelkekkel, jólesik az embernek találkozni hűségeseikkel.

1. Ezek többszörösen beigazolták lojális voltukat.

1. Egynek avval, hogy bementek önkéntesen Jeruzsálembe lakni. Azok közé tartoztak, akik ezt készségesen megtették. Ugyanis a helyzet az volt abban az időben, hogy a fogságból visszavándorolt zsidó nép zöme irtózott a szent várostól.

Jól tudták, hogy egy új háboru esetén az ellenség ismét a fővárost igyekszik legelőbb hatalmába keríteni, minthogy ez rendesen így történik zavar esetén. Mindenki a vidékre és a kisebb városok felé gra-

vitált az elhelyezkedés folyamán. Visszont a vezetőség úgy érzett, hogy Jeruzsálemet ismét fel kell építeni templomával és benépesíteni... Még az előbbi háborus rombolásnak romjai ott éktelenkedtek és az egykor patakozó vér iszapját ott sejtették mindenütt. A zsidó himnusz ezt a képet adja róla:

'Jeruzsálem város, drága, szent, remek.

Lerombolva áll és pusztá a helye.

Pusztá falai közt sötét éjszaka, Sion lánya ül és kesereg ajka."

Mattánia, Bakkukia és Abdia lojálisak voltak a nagy célhoz és bementek oda lakni kényszer nélkül. Mert meg kell jegyezni, hogy végre is törvényt kellett hozni, amely szerint minden tizedik embernek muszáj volt Jeruzsálem lakosává lenni.

A nép átlaga úgy gondolkozott, hogy menjen be, aki akar és építse fel azt, annak piacait, iskoláit, sőt templomát is. Ha veszedelem jön, pusztuljanak mások és ha pedig nem jön, majd ők értékesítik piacain áruikat, beküldik gyermekeiket felsőbb iskolákba és a szép templomban tartják felvonulások mennyegzőit gyermekeiknek. Kihasználni ki fogják, de nem felépíteni... No, nem mondták így, hangosan, mert hangosan nem szokták az ilyesmit mondani, de így érezték és így cselekedtek. De nem ám Mattánia, Bakkukia és Abda.

2. Aztán ezek aktív résztvettek az Isten szolgálatában is. Mattániáról olvassuk, hogy vezető szerepet töltött be az éneklésnél. Mennyire el volt mindenki foglalva az anyagiakkal, a testi dolgokkal. Hiszen szükség van azokra is, de milyen sokan csakis a mának éltek és élnek.

Egyik lelkész mondta, hogy amikor ifjúságával beszél komolyabb ügyekről, mind hosszú arccal hallgat, de amikor mulatságról tesz említést, egytől egyig lelkesedve lesi mondanivalóját...

Ez a héber trió örömet talált az Ur szolgálatában; Mattánia pedig vezető talentumát Isten dolgában ragyogtatta. Vannak gyülekezeteinkben, akik szép pénzt kereshetné-

nek tudásukkal a romlott világ berkeiben és milyen szép, hogy ott érvényesülnek, ahol Isten és az ő népe is örömet talál bennük.

Jellemző, hogy "hálaadó éneklésről" esik itt szó, amikor olyan szomorú képet adott a romokban heverő szent föld a fővárossal együtt. A pogány filozófia a kételkedés és hitetlenség útjára tereli az embereket, de az Istenhez lojális zsidó zsenialitás hálát tudott rebegni a katasztrofák között is. Sőt felismerte azokban az Ur intő kezének fenyegetését és hálás volt azért, hogy Jehova megmaradt neki, ha minden egyéb veszve volt is. Úgy érzett, mint az igazi keresztyén költő tartja:

**"Sujtson bár a vész porba,
Nem rendíti meg szívem;
Elveszthetek mindent sorban,
Ha te megmaradsz nekem."**

3. Hűség volt ezek keblében a differenciák dacára is.

Olvasom, hogy Mattánia "vezető" és Bakkukia pedig "másodrendű vala az atyjafiai között." Mattániát már nem is bámulom annyira, mint Bakkukiát. Sokan az Isten szolgálatában is serényebbek, ha vezető szerepet tölthetnek be. Csodálom Bakkukiát az ő másodrendű szerepében. E világon mindenki meg van kísértve az elsőségi mániával, de mindenki nem dől be.

Zenekart akartunk szervezni egyik gyülekezetünkönél. Soha nem feledem azt a testvért, aki azt mondotta: "Tessék engem oda tenni, ahová jónak látja; fuvom azt a hangszer, amit talán más nem akar fújni." Hála Istennek a hívő Bakkukiáért minden gyülekezetben és Uram, őrizd azoktól a lelkektől, akik mindig és mindenütt primások akarnak lenni!

Milyen szép az a konvenció, ahol mindenki nem akar elnök lenni; milyen szép az a gyülekezeti gyűlés, amelyen a lelkek hajlandók "másodrendű" szerepet is vállalni.

De muszáj vagy Abdáról is egy-két szót ejteni. Ha jól megfigyeltük, alapigénk őt minden kiemelő megjegyzés nélkül említi. Úgy néz ki, mintha neki már semmiféle említésre méltó szerep nem jutott volna "atyjafiai között." Pedig kellett,

hogy valamit tett, valamilyen egyéni értéke neki is volt.

Lehet, hogy harmad-, negyed-, vagy éppen ötödrangu munkát végzett valahol, de végzett. Ugy érzem, hogy szeretnék egy "L" betűt kölcsönözni és e név elébe helyezni és úgy volna "Labda" Abda helyett, de az íráshoz nem szabad tenni, sem elvenni.

És mégis ez a név eszembe juttatja azokat a százakat és ezreket, sőt milliókat, akiket labdamódra ütnek avagy rugnak. Ők pedig tovább végzik, folytatják pályájukat és sokakat győzelemhez juttatnak az élet játékaiban és amíg a győzőket ünneplik, a labda agyonviselve hever a föld porában vagy sarában...

Isten ügyét gyakran az ilyen fel nem dicsért, ki nem emelt, jelzőkkel el nem látott, pusztanevű, de lojális lelkű testvérek viszik és segítik győzelemre. Az élet, a sors és az avatatlanok és mások bántják őket akarva, vagy nem akarva, de ők hűségesen végzik tovább a munkát gyülekezeteinkben és más érdemes helyen... Isten áldja meg az ilyen Abdákat és nevelje számukat!

II. E lojális férfiak hű feleségéről is meg kell emlékezni.

Róluk, — az ótestamentumi szokás szerint, — egyáltalában nem történik említés. Milyen messze esünk itt a "ladies first"-től! Pedig érdemesek hölgyek lehettek, mert különben Mattánia, Bakbukia és Abda alig teljesíthették volna szép szolgálataikat. Hiszen egy-egy fásult szívű feleség elveheti sok jó férjnek a lelkesedését az Isten szolgálatától, ami áll megfordítva is.

Nem annyira a Mattániák, — a vezető szerepet játszó esetében, — hanem a Bakbukiáknál és Abdáknál. Kerülnek az életben asszonyok, akiknek hiusága nem bírja ki, hogy férjük másod vagy harmadrendű szerepet töltsenek be főleg, hogyha avval aránylag kevesebb fizetés is jár...

Egy hitetlen magyar testvér az élet minden bajának forrását abban látta, hogy azok a feleségek, akiknek férjük kisebb fizetést kap, mint ismerőseik ura, egyszerűen elémésztki férjük lelkét-szívét.

Bár ebben a beállításban sok igazság van, de tudom nagyon jól,

hogy ma is kerülnek olyan magasra emelkedő nők, mint Mattániáné, Bakbukáné és Abdáné voltak, akik sejtethetőleg úgy férjüket, mint egymást is megbecsülték a férjök közt fennálló differenciák dacára is.

És ha igaz is, hogy szent Jóbné belefáradt férje nyomorúságába, de régen sem és ma sem izgatja minden próbára tett feleség az urát arra, hogy káromolja vagy szidja az Istent, hanem odaáll szenvedő férje mellé és ha a jót elvették az Ur kezéből, hajlandó lesz elvenni a szenvedést is. Hogy pedig az igazi férfiak is így tesznek, mondani sem muszáj. Tudjuk jól, hogy minderről könnyebb beszélni, mint tenni, de te, próbára jutott házastárs, a tény az, hogy nincs más pálya, amelyre joggal léphetsz, tehát mint az énekiró mondja:

"Evezz, evezz, evezz!"

III. Gyönyörködés más lojális lelkében.

A gondolkodás egyik alaptörvénye az, hogy bizonyos események, tárgyak és személyek hasonlókat idéznek elő. Így a fentiek a hűségnek számtalan példáját serkentik életre nálam.

A sokból egy József, aki mint hívő fiatalember roppant erkölcsi próbán ment át Pótifárék házában és milyen lojálisnak bizonyult ahhoz a Tizparancsolathoz, amely akkor még ki sem volt adva a mennydörgésekkel, villámlásokkal és komor felhőkkel övezett Sinain.

Csatározás közben Dávid nagyon megszomjazott és csak említette embereinek, hogy jó volna Bethlehem előtti kut friss vizéből inni. Azok pedig összenéztek és már utra is keltek, áttéve magukat az ellenség portyázó táborán az éj sötétjében és elhozták a vágyott vizet.

Aramvonalas, hűséges lelkék! Viszont Dávid annyira meg volt hatva, hogy ahelyett, hogy azt a drága vizet nem itta meg, hanem, mintegy áldozatot öntötte ki Isten előtt. Hűséges emberei iránt, akiknek vérét és életét látta a sziporkázó nedűben és hűség Jehova iránt. "Szomjazom!" mondta a Mester a kereszten és neki nem volt, aki hozzon friss vizet... Vajjon, ha mi közelében lettünk volna, vállalkozunk-e?

Ragyogó hűség jellemezte Esztert

is, amikor elhatározta, hogy népe érdekében közbejár a királynál, ha életébe kerül is. Isten áldja meg a lojális, hűséges hívő lányokat mindenütt!

Milyen hűséges számtalan katonán. Minden országban az érett koruaknak kellene inkább pusztulni, minthogy több helyen már ajánlottam is ezt az eljárást és pedig két oknál fogva: mi felsőbbek vagyunk az áldatalan állapotokért és mi megettük már kenyerünk javát.

A kereszt harcosai meg éppen bámulatosak az Ur ügye iránti lojáliságban. Gondolok a külmiszióáriusainkra. Kinában ismeretlen betegség dühöngött, szedte áldozatait. Az ottani kórházi műszerek hiányosaknak bizonyultak a kór gyökerét felfedezni. Viszont az orvos miszióárius tudta, hogy az akkori bevándorlási törvények nem engedték be még az egészséges kineit sem, még kevésbé a betegét.

Mint egykor Elizeus a Sunemita fiával, úgy tett a hűséges miszióárius (Kir. II. 4:34). Befedte testével az egyik kineit és belehelte a vészes bacilusokat, pedig tudta, hogy ez saját halálát fogja jelenteni. De testében elhozta Amerikába a betegség borzalmas járványt okozó csirait, ahol megfelelő felszerelés segítségével az orvosságot is megtalálták, amit majd átszállítva a messze országban, sikeresen alkalmazták a sujtó nép között. Lojális lelkék az Isten és emberiség szolgálatában! Hol állunk mi?

Már az elyriai konvenció óta jutott tudomásunkra, hogy egy burmai miszióáriusunk, Rev. Brayton C. Case, áldozatul esett hűséggel végzett szolgálatának. Történetesen ő alapította azt a híres gazdasági iskolát Pyinmanában, amelyről oly sokat lehetett hallani. A nép éhségéről értesült Case testvér, de nagy áradások voltak az esős szezon következtében.

Figyelmeztették, hogy ne kísérelje meg utját, amíg az ár alá nem száll. Nekivágott a segítséggel és vetőmaggal, mert úgy érezte, hogy segíteni kell azonnal... Elmerült a habokban... Lojális lélek!

De zárunk kell. Felsorolhatnánk még sok hűséges lelket. Töb-

ben idézhetnék gyermekeik jóságát, szüleik szeretetét, testvéreik kedvességét; sokan előállhatnánk házastársunk lojalitásával. Itten-ottan magasfoku hűséget lehet tapasztalni az oktan lenyek világában is.

Nem egy eb lehelte ki hű párját gazdája domboruló, vagy talán éppen behorpadt sirján . . . De mik az ilyen hűségek avval szemben, amiről olvastunk a Filip. irt levél második részében, ahol Jézus jóságáról szól az ige.

Az említett hűségek egyikében, másikában talán felfedezhetünk valami érdekragaszkodást, de Krisztus irántunk való hűsége tökéletes.

“Mikor Isten alakjában volt, nem ragadmányoknak tartá az Istennel való egyenlő létezését, hanem önmagát megüresíté, szolga alakját vévén föl, emberekhez hasonlóvá lévén . . . megalázá magát, engedelmessé lévén mind halálig, még pedig keresztfának haláláig.”

Ha mindenki hűségében meg is családtkoznánk, Jézusban soha!

KONTZ EMIL MUNKÁJA

(Befejező közlemény.)

2. A kétnyelven szolgáló gyülekezetek kívánalmai.

Közügyeket szolgáló testületek nem különíthetik el magukat a kívánalmaktól. Az idegenajku gyülekezetek sem mentesek ettől. Részükről a következők látszanak lényegesnek: vezetés, hírszolgálat, lelki kapcsolatok és képviseltetés. Ebben a sorrendben kissé közvetlenebbül vesszük át ezeket a kívánalmakat.

Vezetés.

Ez kétféle szempontból értendő. Az első szerint az lényeges, hogy a fel-felujuló igények szerint, a jelenlegi munkásság és vezetőség olykor-olykor, az alkalmakhoz mérten, pót vagy tovább-kiképzést szerezhesen az amerikai erők és kívánalmak közreműködésével.

A másik szempont vonatkozik főként a leendő lelki munkásokra. Miután a Nemzetközi Szemináriumot (East Orangeban) nem lehetett tovább fenntartani, szemináriumi és egyéb kiképzést csak szükséges ad-

ni azoknak, akik vezetéssel lesznek megbízva a kétnyelven szolgáló gyülekezetekben. Igaz, az amerikai baptista főiskolák és szemináriumok nyitva állanak a jóra való tanulók számára, mindazáltal az ilyen ügyben különleges irányító szellemre van szükség. Ezt meg lehetne szerezni a Baptista Nevelésügyi Bizottság és az idegenajku Konvenciók vezetősége által. A szükséghez mérten való közreműködés nevelné a kívánatos öntudatot a leendő lelki munkásokban ugyanarra, hogy hűségesen és megbízható lelkülettel állanak majd helyt értékes örheleiken.

Hírszolgálat és irodalom.

Ez vonatkozik úgy a kétnyelven szolgáló, valamint az amerikai gyülekezetekre, hogy egymás rendeltetéséről teljes tájékozódást szerezhessenek.

Az idegenajku csoportoknak főként felekezeti, pénzügyi és missziói iratokra van szükségük. Ebben beleértendő az összes missziói tevékenység, irodalmi szempontból. Az adakozás tényét ajánlatos irodalmilag is körülírni; kíváltképpen az újabb nemzedéknek és új tagoknak szükségük van ilyen felvilágosító iratokra. Viszont az irodalom terén lehetne kísérletezni többféle irányban; az irodalom már több nehézkérdést oldott meg s ezt a módszert lehet alkalmazni állandóan.

Lelki kapcsolatok.

A testvériség tudatának a megerősítése egyike a hívők leglényegesebb feladatának s a különféle körülmények már annyira kialakultak, hogy igenis, időszerű az, hogy a különféle nyelvezetű gyülekezetek, valamint az amerikai lelki körök, szorosabb kapcsolatot tartsanak fel egymással. Erre nézve van több értékes tervezet, mint a Christian Friendliness, amiket fel lehetne használni arra, hogy egymást jobban értőkelhessék a különféle lelki körök. Ajánlatos lenne, ha mennél több kezdeményezést indítanának meg ebben az irányban maguk a kétnyelven szolgáló gyülekezetek s azoknak vezetői, akár bibliai tanfolyamok rendezésének vagy más összejövetelek behirdetésének a keretében. Nagyon lényeges, hogy mennél

szélesebb körben és mennél lelkiebb alapon találkozhatnak és egymást felbuzdithatnák a különféle gyülekezetek, mert a mai idők nemcsak válságosak társadalmilag, hanem a hívőknek meg kell ragadni minden alkalmat, hogy Krisztust megismerjék az emberek. Csakis ő általa lesznek képesek az emberek egymás megbecsülését gyakorolni.

Képviseltetés.

A bel és külmiszióban immár a kétnyelven szolgáló gyülekezetek, crejükhez képest, készséggel vállalnak feladatokat s ezért a helyzet már oda alakult, hogy az ő tapasztalataikat is figyelembe lehet venni. Mi sem természetesebb, minthogy az ő mondanivalójukról is tudomást vegyenek mennél szélesebb körökben. Ajánlatos tehát az ő részükről is elfogadni és alkalmazni képviseltetést akár bizottságok vagy nagyobb testületek gyűlésein.

4. Az idegenajku gyülekezetek szolgálatai.

Az idegenajku lakosság magával hozott oly értékeket, amivel kétségtelenül gazdagította a nemzet erejét és hordképességét. Hasonlóképpen lehet nyilatkozni lelki értelemben is. Néhány észrevételt közlünk.

Ezrek életébe bevonult Krisztus.

Nagy része az idegenajku gyülekezetek tagságának olyan körökből került ki, amelyek meglehetősen figyelmen kívül hagyták az evangéliumi élet kívánalmait. De megtérésükkel személyes tapasztalatokon mentek keresztül az élő Krisztust illetőleg. Nem kevesen eme komoly hívők közül, annak idején visszatértek szülőhazájukba és folytatták a Krisztusról szóló tanubizonyosságait, minek következtében sokan az Urhoz tértek. Azután itt, Amerikában, elég tekintélyes számmal erősítették az amerikai gyülekezeteket, a helyzet követelményeinél fogva. De mostani állásfoglalásuk is a krisztusi tanubizonyosság mellett diadalmaskodik.

Protestáns életfelfogás.

Nem olyan könnyű katolizált népet megnyerni az evangéliumi életvezetésnek. A bevándoroltak nagy része katolikus neveltetéssel jött az országba s közöttük az igazi pro-

testáns felfogást az idegenajku gyülekezetek képviselik, elég sikerrel és hűséggel. Munkájuk ebben mellőzhetetlen.

Az amerikai felfogás hivei.

A lelki célokat követők felfogásában szinte természetes a demokratikus elgondolás s ebben szintén kivételes szolgálatot teljesítenek az idegenajku gyülekezetek az összalkosság előnyére. Minden kapcsolatuk és tevékenységük igazolja és terjeszti, még az oceánon túl is, az amerikai életvezetést.

Vezetésben jó anyag.

Többféle szempontból lehetett tapasztalni a későbbi évek folyamán, hogy az idegenajku körökből rendkívül jó anyag került ki az amerikai társadalmi és egyházi életbe, ami a vezetésben is megállta helyét. Ezt az értéket sem ajánlatos figyelmen kívül hagyni.

Befejezés.

Eme tanulmány által is az íróban az a meggyőződés vett erőt, hogy az idegenajkuak közötti missziói tevékenység rendkívül lényeges úgy nemzeti, mint felekezeti és lelki szempontból. Azonban a kétnyelven szolgáló gyülekezeteknek az értékelése tárgyilagosságot követelt s éppen ezért megszívlelésre méltó minden igyekezet, ami az idegenajkuak állásfoglalását figyelembe veszi. Az Amerikai Baptista Home Misszió Társulat ezt a kijelentést tette a kétnyelven szolgáló gyülekezeteket illetően:

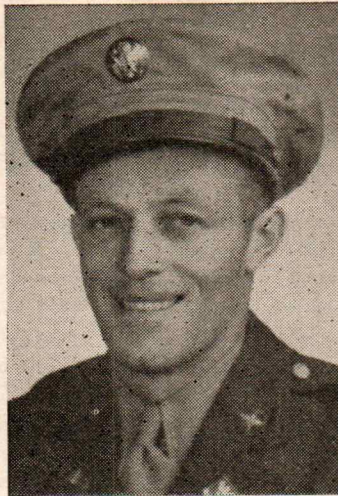
“Északamerikába telepedett különféle nép és fajcsoportok evangelizálása még mindig egyike a legértékesebb feladatoknak, amivel foglalkozhatnak a Northern Baptista Konvencióval társult gyülekezetek.”

Viszont Steiner A. Edward tanár, aki jól ismeri az idegenajkuak helyzetét, ezt mondotta nem régen az új-amerikaiokról:

“Az a feladat már nem állja helyét, hogy jó amerikaiak formáljanak a bevándoroltakból. Sokkal lényegesebb feladat az, hogy kölcsönös erővel, értve az amerikaiakat s az idegenajkuakat egyaránt, segíthessék Amerikát kereszténynek lenni.”

Ilyesmit csakis egymást megbecsülő állásfoglalással lehet megvalósítani.

TATTER Vilmos.

SGT. JOSEPH BALOGH, 4052 261 Base Unit, A. A. F. Abilene, Texas. Home address: 298 Keen St., Perth Amboy, N. J.

LOUIS BRUCE, S 2nd cl., L. S. T. Induction Gop, A. T. B., Camp Bradfrok, Norfolk 11, Virginia. Home address: 1556 Van Buren St., Gary, Ind.

SGT. WILLIAM BALOGH, 32565808, Co. B 824 TDB., Camp Bowie, Tex. Home address: 298 Keen St. Perth Amboy, N. J.

MISSZIÓ-MEZŐKRŐL

GYÁSZJELENTÉS BUFFALÓBÓL

Aki a buffaloi magyar gyülekezetéről hallott, vagy benne megfordult, ismerte özvegy Yanik Jánosné testvérünket. A gyülekezet egyik tüdő, hűséges munkását, aki soha sem volt fáradt az Ur szőlőjében dolgozni. Hosszu betegeskedése után nemesszive augusztus 4-én este 9 órakor megszűnt dobogni 58 éves korában.

Temetése óriási részvéttel ment végbe augusztus 7-én déli 12 órától, otthonából és délután 2 órakor pedig templomunkból, amely iránt való buzgó szerelem folyton emésztette őt.

Utolsó napjaiban komolyan nyilvánította is ezen óhaját, amidőn így szólt: “Még legalább egyszer szeretnék a templomban megjelenni és megmondani ottan mindenkinek ezt: ‘Szolgáljátok Istent hűségesen amíg egészségben vagytok, mert amikor az egészség letörik, nem lehet tenni semmit.’”

A gyász isteni tiszteleten hét magyar baptista prédikátor működött közre, úgy mint Botka József, Kinda Sándor, Mónus János, Mónus Albert, Kocsis Imre, Boda Sándor és a gyülekezet pásztor, Petre Gábor.

Az alkalmi beszédet magyar nyelven Botka testvér, míg angol nyelven Kinda testvér tartotta. A bucsúztatást pedig Petre testvér végezte és Mónus János testvér imában vezetett.

Duettet énekeltek Kinda és Petre testvérnők, Kocsis Imre testvér pedig egy könnyre fakasztó szót énekelt és az énekkar pedig egy alkalmi számot adott elő. Megemlékezésre méltó, hogy Botka testvér a háznál működött közre egy énekszóval és Botka testvér pedig imával.

A koporsót hat felnőtt fia vitte, amely mélyen meghatott mindenkit. Életében ő hordozta ezen fiait szíven és szüntelen könnyörgött értük az Urhoz. A temetőbe 29 automobil kísérte ki, ahol angol nyelven röviden Kocsis Imre testvér imádkozott és szólt vigasztalásul szíveinkhez. Itt imádkozott Mónus Albert testvér is.

Gyászolják: hat felnőtt fia, akikkel 26 évvel ezelőtt maradt özvegyen; egy neje és egy unokája.

A jósaos Isten vigasztalja a megszerződött szíveket és adjon az ő végzésében való megnyugvást ezen hittől: Lesz még viszontlátás a menny dicsőségében! Gyülekezetünkben pedig megüresedett helyét az Ur minél előbb tölts be, hogy szent ügye hiányt ne szenvedjen. — Bíró József jegyző.

AZOK, AKIK NEGYEDÉVENKÉNT veszik a Bibliamagyarázót a helyi lapkezelőtől, 40 CENTET tartoznak fizetni példányonként.

GYÁSZJELENTÉS NEW BRUNSWICK-RÓL.

ALIG egy pár hete hantoltuk el szeretett Honeskó testvérnőnk, már ismét a halál körünkben. Ez alkalommal egy ifju testvérnőnk, Garrison Franknét, született Kish Juliskát szőlítot. ta haza az Ur, 32 éves korában. Végtelenül meglepő volt részünkre, mivel nővérünk anyai örömök elé nézett és már a beteljesülésig csak pár nap volt hátra. Több esetben számolgatták a napokat, amikor első gyermekükben fognak gyönyörködni. Ilyen boldogság elé néző napokban tört be ez áldott kis otthonba a kegyetlen halál és ragadta ki az édesanyát az ujszülöttel egyetemben.

Megrendítő eset volt látni egy koporsóban ifju testvérnőnk ujszülött gyermekével a karján feküdni. De még ennél is meghatóbb volt nézni az özvegyen maradt férjet állni a koporsó mellett, aki szeretett nejének és gyermekének a nézésével nem tudott eltelni. Csak a jó Isten tudja megérteni, hogy milyen hullámok cikáztak át az ifju férj szívéen, aki alig volt képes megérteni az esetet. Három és fél évi házasságuk páratlan megértésben, boldogságban folyt le.

Megboldogult testvérnőnk 15 évvel ezelőtt adta át szívéet Megváltójának még egész ifju korában, akit páratlan hűséggel szolgált.

Vasárnapi iskolai tanító volt nyolc évig és ahol csak alkalma volt, bátran kész volt bizonyosságot tenni Jézusról. Kortársai felejtethetlenné mondják őt bátor fellépéséért Isten szent ügye mellett. Több barát bűnbánóan bevallotta: Mióta Juliska ötét megszólította, azóta jobban vihágy szavaira.

A temetés óriási részvét mellett ment végbe. A szertartást gyülekezetünk pásztor, Major Mihály testvér végezte I. Sámuel könyve 4:19—20 versei alapján. Felhívta a közönség figyelmét, hogy mindenkor legyenek készen, mert nem tudják mely órában és milyen körülmények kö-

zött hiv el bennünket az Ur e földi életből.

Major testvérnőnk három kedves éneket énekelt. Kettőt magyarul és egyet angolul és felolvasta az elköltözött testvérnőnknek egyik saját költeményét, amelyet még leány korában az Anyák Napjára írt.

Miután Major testvér ezt a megjegyzést tette: "Juliskánk, anya akartál lenni, és az Ur másként végzett," a közönségre olyan hatással volt, hogy mindenki sirt.

Az Ur vigasztalja meg a gyászbaborult férjet, anyát, testvéreket, aki közül három katona és csak egy lehetett a koporsó mellett. Adja az Ur, hogy az eset a rokonságnak lelki feltámadására szolgáljon Isten ígéje által. — Idb. Gribick Mihályné.

NEW YOK, N. Y.

Idb. Jeney Jenő hunyt el június 22-én hosszú szenvedés után. Éppen egy évvel ezelőtt kísértük ki neje holttestét utolsó útjára. Bennük egy régi hívő házaspár szakadt ki a ma küzdők sorából. Mint megtért fiatal ember jött ki az óhazából több, mint 40 évvel ezelőtt; Amerikában nősült; egyetlen gyermekük, Jenő, az amerikai hadseregben szolgált.

Temetésén sokan jelentek meg régi ismerősei és barátai közül.

Szorgalmas szavaló és énekes volt mindvégig, de más szolgálatokban is kitűnt.

Két héttel később, július 8-án, Soltész Helen testvérnő porhüvelyét temettük el. Ő is éveken keresztül szenvedett és 85 évig birta a küzdelmet. Csak 9 évvel ezelőtt ismerte meg az Urat, de az utolsó percig jól érezte magát közöttünk. Az Ur vigasztalja meg a szomorodott szívűeket.

Zenekarunk június 24-én rendezett zenestét. Nagyon is éreztük a katona ifjaink hányát. Nyári iskolánk július 1-én kezdődött, két heti időtartammal. Gyermekünk a szokásos vakációt az ismeretes Old Oak farmon tötik. Ifjaink közül, utóbb, ifj. Szabó István vonult be hadi szolgálatba, valamint ifj. Molnár József is.

NEW CASTLE, PA.

JUBILEUM. — Julius 30-án, vasárnap, nagy meglepetésben volt része Ambrus György testvérnek és nejének, házasságuk 25 éves évfordulója alkalmából. Kedves gyermekei titokban elhatározták és megrendezték az ünnepélyt és meghívták a testvériséget, barátokat és ismerősöket nagy számban, akik közül sokan el is jöttek.

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZÉSI INTÉZETE
készen áll éjjel és nappal a magyarság szolgálatára

3929 LORAIN AVE. Cleveland, O.
Telefon: MEIrose 3075-3076

Már délelőtt Revák István prédikátor testvér, az ünnepeltek közeli rokona, megjelent közöttünk és Istennek drága ígétét magyarázta angol nyelven. Majd délután valaki igen fontos ügyben meghívta Ambrus testvéreket, akik a készülöben levő dologról mit sem sejtve el is mentek hazulról.

Ez jó alkalmat nyújtott a gyermekeknek az előkészületre és a meghívott vendégeknek az elhelyezkedésre és az ajándékoknak az elhelyezésére. Majd kellemes szórakozások között vártuk őket haza. Nemsokára meg is jöttek és a vendégsereg örömdüvözzetével fogadta őket. Miután a sok szép ajándékot kibontották sorban és már a vendégségnek is vége volt, akkor érkezett meg a prédikátor testvér, aki szép szavak kíséretében olvasott a szent ígéből Kol. 3:15—17-ig és üdvözölte az ünnepeltek.

Ez uton is az Ur gazdag áldását kívánjuk ugy az ünnepelt szülökre, mint az ünnepelő kedves gyermekekre. — Botka József.

SOUTH NORWALK, CONN.

MISSZIÓS KIRÁNDULÁS. — A bridgeporti gyülekezet ifjai augusztus 6-án egy missziós kirándulást rendeztek South Norwalkra, hogy az ottani testvériséggel együtt magasztalják az Urat zenekar, énekar, ének és zeneszólók, duettek és felolvasás által. Aztán pedig Stumpf Árpád prédikátor testvér tolmácsolta az Ur üzenetét a 34-ik zso.tár alapján. Végül pedig a helybeli gyülekezet egy kis frissítőt szolgált fel a vendégeknek husoskenyér és "pop" formájában.

Köszönjük ezt a rendkívüli látogatást és adja az Isten, hogy a jövőben gyakran megismétlődjön. Henczel József.

EAST 79th and GRAND
SERVICE STATION

Tire — Battery — Sales & Service
Irja fel címünket és telefonszámunkat, keressen fel mielőbb, parancsoljon és mi örömmel állunk szolgálatára

TOMORY és KLIMEK
2749 East 79th St., — Cleveland, O.
Tel. ENdicott 9463

AZ

AMERIKAI MAGYAR
BAPTISTA
SZERETET-EGYLET

A legjobb egyet a maga nemében. Felvesz 20 évtől 55 évig valláskülönbőség nélkül minden tisztességes életű egyént. A hívő gyülekezet tagjai a prédikátor bizonyítványával orvosi vizsgálat nélkül is tagjai lehetnek. Beállási díj csekély 50 cent és tagsági díj 1 dollár. — Irjon még ma bővebb felvilágosításért az Egyet titkárához az alábbi címre:

GABRIEL DOBRA
2889 E. 102nd St., — Cleveland, Ohio

Szilárd, megbízható, előkelő, demokratikus, magyar betegsegélyző és életbiztosító társulat, amelyhez bizalommal fordulhat mindenki.

R Á K Ó C Z I
SEGÉLYZŐ EGYLET

624 Bostwick Ave.
BRIDGEPORT, CONN.